

Bořetické LISTY

DUBEN 2022 • Číslo 1

Bořetické listy vyšly poprvé v dubnu 1992 – letos slavíme kulatiny

Václav Petrásek – Bořetické
listy slaví 30 let

Lucie Dufková – Otevřeli jsme
3G centrum v Bořeticích

Klára Otáhalová – Osmdesátka
ukrajinských uprchlíků našla
azyl pod Kraví horou

Fotogalerie

Centrum 3G se slavnostně otevřelo v únoru 2022,
foto K. Otáhalová

Centrum 3G je tady pro všechny generace,
foto K. Otáhalová

Tříkrálové skupinky vyrazily do bořetických ulic,
foto J. Michna

Vybralo se 87 971 Kč, foto J. Michna

Naše přípravka, foto Archiv TJ Sokol Bořetice

Přátelské utkání mužů proti SK Obřany v Pohořelicích,
foto Archiv TJ Sokol Bořetice

Fotogalerie

19. března vyjela jednotka SDH Bořetice k požáru suché trávy, foto Archiv SDH Bořetice

Hasiči pomáhají nejen u požárů, foto Archiv SDH Bořetice

Na BVV mířily tisíce uprchlíků z Ukrajiny, pomáhali i naši hasiči, foto Archiv SDH Bořetice

Na BVV pomáhali také bořetičtí hasiči, foto Archiv SDH Bořetice

Osmdesátka ukrajinských uprchlíků našla azyl pod Kraví horou, foto K. Otáhalová

Ukrajinským uprchlíkům pomáhají místní i přespolní, foto K. Michnová

Fotogalerie

Bořetické uzlovačky se účastnilo 142 dětí ze 14 obcí,
foto J. Michna

Bořetický kulturní dům po dlouhé době praskal ve švech,
foto K. Otáhalová

Výcvik nositelů dýchací techniky JSDH Bořetice,
foto J. Michna

Masek se na maškarním plese sešlo požehnaně,
foto K. Otáhalová

Beseda s Policií ČR ve škole, foto Archiv školy

Pracovní činnosti, foto Archiv školy

Fotogalerie

Pracovní činnosti – budky pro ptáčky, foto Archiv školy

Zimní radovánky našich dětí, foto Archiv školy

Zima nám letos moc radosti nedopřála, foto Archiv školy

Rubrika pro děti

Vybarvi obrázek podle barev v angličtině
1-RED 2-ORANGE 3-GREEN 4-BLUE 5-YELLOW

kolik najdeš:

Slepiček

Vajíček

Než řeknete hody hody

Velikonoce jsou tady!
A s nimi Jaro, slunce,
teplo. A než se nadějeme
je tu Létó!

Na zdraví a hezké
svátky. Kamarádi,
Kamarádky!

Úvodník

Vážení spoluobčané, čtenáři Bořetických listů, zima odchází velice pomalu, vinohradníci připravují vinohrady a až nám to příroda dovolí, rozběhnou se práce také na zahradách i na polích.

Rok 2022 nás všechny nemile zaskočil. Covid zaútočil co do počtu nakažených nej-

silnější vlnou. V současné době se vládní omezení postupně ruší, ale covid nezmizel, zůstává tady a my se s ním musíme naučit žít. Covidovou vlnu přehlušil ozbrojený útok Ruska na Ukrajinu. Jsem rád, že i naši občané se zapojili do humanitárních sbírek, ať už to byla první sbírka vyhlášená na Vrbici nebo ta, která byla vyhlášena v Bořeticích. Mám informace o tom, že někteří spoluobčané nabídli své volné ubytovací kapacity pro ukrajinské uprchlíky. Věřím, že jejich osudy nás nenechají lhostejnými a každý si najde způsob, jak jim pomoci.

Ani v tomto jarním čísle Bořetických listů se nemůžeme ohlédnout za plesovou sezónou. Téměř všechny ohlášené plesové akce byly zrušeny. V kulturním kalendáři zůstal zapsán pouze dětský maškarní ples. Dubnová neděle 17. 4. je vyhrazena na tradiční košť vína. Z dalších plánovaných kulturních akcí, které by se měly uskutečnit je 1. 5. pálení čarodějnic, 7. 5. žehnání hasičské zbrojnice a 28. 5. den otevřených sklepů.

V obci pokračují práce při budování ČOV. Vzhledem k dalším nutným změnám v projektové dokumentaci jsme byli nuceni požádat o prodloužení termínu dokončení stavby. Ten byl navržen Státním fondem životního prostředí do 31. 10. 2022. Nejdříve budou průběžně dokončovány práce na komunikacích (frézování, asfaltování) a práce při uvádění chodníků a předzahradek do původního stavu. V posledních měsících prodlouženého termínu se bude pracovat převážně na stavbě samotné čističky. Změny v projektu bohužel značně navyšují i celkovou cenu stavby. **Chtěl bych důrazně upozornit všechny občany, že není možné se v žádném případě připojit a vypouštět odpady do nedokončené splaškové kanalizace!** Obec nechala zpracovat projektovou dokumentaci pro připojení jednotlivých nemovitostí. Rozhodli jsme se oslovit několik firem, které by mohly pro občany přípojky k nemovitostem dokončit a občané si budou moci z nabídky sami firmu vybrat.

Z dalších investičních akcí připravujeme rekonstrukci 2. patra školy nad tělocvičnou. Přestavba je nutná z důvodu nedostatečné kapacity mateřské školy.

Jaro je spojeno s oslavami Velikonoc, nejvýznamnějším křesťanským svátkem, s oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Velikonoční pondělí je spjato s dodržováním tradic. Ať už trávíte Velikonoce jakkoliv, myslíte na lidi kolem Vás, buďte opatrní, buďte zdraví. Přeji Vám jarní dny plné klidu a pohody.

František Petrásek, starosta

Informace k probíhající výstavbě kanalizace a ČOV

SO.01 Areál ČOV Bořetice – odbednění přední části stěn ČOV – 2. polovina, příprava na zkoušku vodotěsnosti nádrží.

SO.02 Stoková síť, SO.04 Gravitační kanal. přípojky – celkem provedeno 8 272 m.

Hotové výtlačky a stoky včetně přípojek: AB, AC, AC-1, AC-1-1, AC-2, AC-3, AC-4, AC-5, AD, BA-1, BA-1-1, BA-1-2, BA-2, BA-3, BA-3-1, BA-4, BC, BD, BD-1, BD-2, BD-3, BE, BG, BG-1, BH.

Stoka A (celkem 1 360 m, provedeno 849 m) – hotovo včetně přípojek, zbývá výtlač.

Stoka B (celkem 2 059 m, provedeno 1 857 m) – hotovo včetně přípojek.

Stoka B tlaková část (celkem 140 m, provedeno 140 m) – příprava na tlakovou zkoušku.

Stoka BA (celkem 726 m, provedeno 726 m) – zemní práce, podsyp, pokládka, obsyp potrubí DN 250 a zásyp, provedena dl. 53 m a přípojky.

Stoka BF (celkem 156 m, provedeno 156 m) – hotovo včetně přípojek (gravitační část). **Stoka BF** tlaková část (celkem 245 m, provedeno 245 m) – provedeno včetně přípojek a jímek – osazování sloupků pro elektro.

Věcné plnění ke konci sledovaného období – 1/2022

stoky	Délka potrubí		
	Celkem dle dokumentace	Provedeno celkem	Zbývá realizovat
	m	m	m
Bořetice	8 938	8 034,8	903,2

veřejné části přípojek	dle dokumentace		provedeno celkem		zbývá realizovat	
	počet ks	délka m	počet ks	délka m	počet ks	délka m
uznatelné DN 150	464	3 833,0	482	3 240,9	-18	592,1
uznatelné DN 200	22	267,0	4	38,2	18	228,8
neuznatelné	5	49,0	0	0,0	5	49,0
celkem	491	4 149,0	486	3 279,1	5	869,9

Finanční plnění ve sledovaném období – 1/2022 v Kč bez DPH

období do září 2021	lhůta výstavby (den)/ cena dle SoD bez DPH(Kč)	skutečnost od 23. 9. 2020 (Kč/den)	zbývá (den/Kč)
časové plnění	600	496	104
finanční plnění	173 407 536,27	114 410 729,05	58 996 807,22

František Petrásek, starosta

Krátce o odpadech

Obecně závaznou vyhláškou č. 20/2022 byla stanovena **výše poplatku za likvidaci odpadů v roce 2022 ve výši 700 Kč.**

Poplatníkem poplatku je fyzická osoba přihlášená v obci, nebo vlastník nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášena žádná fyzická osoba a která je umístěna na území obce.

Od poplatku je osvobozena osoba, které poplatková povinnost vznikla z důvodů přihlášení v obci a která je:

- poplatníkem poplatku za ukládání komunálního odpadu z nemovité věci v jiné obci a má v této obci trvalé bydliště;
- umístěna do dětského domova pro děti do tří let věku, školského zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy nebo školského zařízení pro preventivně výchovnou péči na základě rozhodnutí soudu;
- umístěna do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc na základě rozhodnutí soudu na žádost obecního úřadu obce s rozšířenou působností, zákonného zástupce dítěte nebo nezletilého;
- umístěna v domově pro osoby se zdravotním postižením, domově pro seniory, domově se zvláštním režimem nebo v chráněném bydlení, nebo;

- na základě zákona omezena na osobní svobodě s výjimkou osoby vykonávající trest domácího vězení;
- od poplatku se osvobozují poplatníci – děti od narození do věku 5,99 let.

Z tabulky o odpadech v tunách za roky 2014–2021 je patrné, že celkové množství všech vyprodukovaných odpadů se v loňském roce snížilo o 36,9 kg na jednoho obyvatele, ale celkové náklady se zvýšily o 119 596 Kč. Celkem jsme za odvoz a likvidaci zaplatili **1 371 428 Kč/tj. 1 052 Kč** na jednoho obyvatele. Příjmy z poplatků byly 742 609 Kč. Podle předem ohlášeného zdražování cen za skládkování a za rekultivační poplatků **dojde průběžně v následujících letech k navýšení ceny za skládkování téměř o 100 %.** Zvýšily se ceny za likvidaci plastů, nebezpečných odpadů, stavebních odpadů, velkoobjemového odpadu, komunálního odpadu a dopravy. Je tedy na každém z nás popřemýšlet o tom, jak tento stav změnit a snížit množství vyprodukovaných odpadů v domácnostech.

František Petrásek, starosta

Rok	Název odpadu														celkem Kč/Øna 1 obyv. kg/rok
	směsný komunální odpad	objemný odpad	biologicky rozložitelný odpad	směsi, beton a cihla	asfaltové směsi	zemina a kamení	sklo	papír a lepenka	barvy, lepidla – nebezpečné	odpadní dřevo	plasty	železo	komo- zitní obaly	pneu- matiky	
2014/tuna	294,95	80,5	19	121	0	0	22	32,5	1	20	11,5	0	0,8	2	715 932,00 Kč
Ø na 1 obyv. v kg/rok	227,23	62,01	14,63	93,22			16,94	25,03	0,77	15,4	8,86		0,61	1,54	466,24
2015/tuna	289,46	76,07	103,6	118,7	4,2	0	26,5	27	1,4	0	11,9	11,3	0,7	1,9	749 522,75
Ø na 1 obyv. v kg/rok	223	58,6	79,81	91,44	3,23		20,41	20,8	1,07		9,16	8,5	0,53	1,46	518,01
2016/tuna	297,55	105,12	101,5	129,3	0	29	21,5	54	0,6	10,2	15,2	18,2	1,2	5,7	942 827,82
Ø na 1 obyv. v kg/rok	229,23	80,98	78,19	99,61		22,34	16,56	41,6	0,46	7,85	11,71	14,02	0,92	4,39	607,86
2017/tuna	321,01	136,53	118,2	190	0	0	37,05	42,5	0,7	7,4	13,2	9,8	0,8	5,2	1 147 544,56
Ø na 1 obyv. v kg/rok	247,31	105,18	91,06	146,37			28,54	32,74	0,54	5,7	10,16	7,55	0,61	4,06	679,82
2018/tuna	319,24	140,57	115,12	170,58	0	0	29,25	45,77	0	0	9,80	25,18	0,90	4,34	1 229 667,01
Ø na 1 obyv. v kg/rok	245,95	108,30	88,69	131,42			22,53	35,26			7,55	19,40	0,69	3,34	663,14
2019/tuna	277,65	163,05	102,15	210,67	0	0	38,90	47,59	0	4,02	10,10	13,76	0,76	3,77	1 267 130,24
Ø na 1 obyv. v kg/rok	213,91	125,62	78,70	162,30			29,97	36,66		3,10	7,78	10,60	0,59	2,90	672,13
2020/tuna	270,96	150,09	111,28	180,31	0	0	33,87	41,08	0	11,62	12,3	16,51	0,92	2,49	1 251 832,24 Kč
Ø na 1 obyv. v kg/rok	208,75	115,63	85,73	138,91			26,09	31,65		8,95	9,48	16,70	0,71	1,92	644,53
2021/tuna	272,12	109,03	93,03	153,06	0	0	42,72	28,46	1,38	40,17	14,12	35,13	0,73	2,4	1 371 428,04 Kč
Ø na 1 obyv. v kg/rok	208,68	83,61	71,34	117,38			32,76	21,83	1,06	30,81	10,83	35,13	0,56	1,84	607,63

Zpráva o činnosti obecní knihovny

Koncem dubna pojedou vrátit Výměnný fond do Břeclavi a opět přivezu nové knihy. Zvu tímto malé i velké občany Bořetic k návštěvě naší knihovny. Výpůjční doba je v pondělí a v úterý od 9.00 do 11.30, ve středu od 15.00 do 18.00 a v pátek od 16.00 do 18.00 hodin. Informace o akcích a novinkách v knihovně si můžete najít na inter-

netových stránkách knihovny. Přijďte si vybrat pěknou knihu nebo časopis a ukrátit si volnou chvíli.

Na všechny se těší a přeje krásné prožití Velikonoc

vaše knihovnice Lenka Grúzová

Společenská kronika

Vítejte mezi námi:

listopad

Matias Springer
Elizabeth Filo

prosinec

Jan Otáhal
Judita Herůfková
Veronika Burešová
Viktor Konečný

leden

Eliška Němečková

Jubilanti:

Jubilanti 75 let

leden

Ludmila Kornutová

únor

Marie Surmanová

duben

Klára Mainclová
Božena Valová

Jubilanti 80 let

leden

Anežka Petrasková

Jubilanti 85 let

únor

Františka Surmanová
Ludmila Příbylová

březen

Ludmila Ručná

**Nejstarší občané naší obce
slavili v březnu:**

Františka Matulíková 96 let
Cyrill Lebeda 99 let

**VŠEM SRDEČNĚ
GRATULUJEME, PŘEJEME
HODNĚ ZDRAVÍ.**

**Z našeho středu
navždy odešli:**

prosinec

Zdeňka Petrasková
Anna Herůfková

leden

Josef Šimeček

březen

František Pazderka

Statistika pohybu obyvatelstva v obci Bořetice v roce 2021

**Počet občanů
k 1. 1. 2021:
celkem 1 291.**

Nejmenší občanci naší obce:

**Celkem 11 dětí,
z toho 6 děvčat
a 5 chlapců.**

Julie Macečková
Adam Pantůček
Jakub Zálešák
Patrik Krejčí
Barbora Marešová
Simona Režná
Elizabeth Filo
Matias Springer
Jan Otáhal
Judita Herůfková
Veronika Burešová

**Celkem bylo uzavřeno
6 sňatků**

**Rozloučili jsme se s těmito
občany**

Veronika Sadílková
Ladislav Bauer
Jiří Studýnka
Vladislav Minařík
Zdeněk Surman
Josef Malinka
Marie Bukovská
Verona Lukáčová
Václav Švanda
Stanislav Bíza
Jarmila Chrástková
Zdeňka Petrasková
Anna Herůfková
Milena Štěpánová

**Během roku 2021
se z naší obce odstěhovalo
24 občanů,
přistěhovalo se 34 občanů.**

**K 31. 12. 2021
je v obci Bořetice
celkem 1 297 občanů.**

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů

Paní Anna Petrasková, Bořetice za 400 Kč
Rodina Očenášková, Bořetice za 300 Kč
Rodina Petrasková, Pustá Rybná za 300 Kč
Paní Veronika Šustrová, Ždár nad Sázavou za 500 Kč
Manželé Marie a Tomáš Šťavíkovi, Bořetice za 200 Kč
Paní Emílie Drápalová, Křepice za 500 Kč
Paní Pavlína Šafránková, Janov za 1 000 Kč
Pan Jiří Šafránek, Hustopeče za 200 Kč
Paní Marie Kulatá, Šternberk za 200 Kč
Paní Jožina Hublíková, Šternberk za 200 Kč

Pan Miloslav Petrásek, Brno za 500 Kč
Manželé Marie a Josef Varmužovi, Hustopeče za 500 Kč
Paní Jaroslava Slámová, Bořetice za 200 Kč
Pan Jaroslav Damborský, Hustopeče za 500 Kč
Rodina Vrankova a paní Marie Hasíková, Bobrová za 600 Kč
Paní Anežka Nesnídalová, Znojmo za 500 Kč
Manželé Ludmila a Jaroslav Novákovi, Bořetice za 500 Kč
Manželé Radka a Jaroslav Novákovi, Brno za 500 Kč

Všem ještě jednou mockrát děkujeme.

Kulinářské okénko

Velikonoční nádivka podle prababičky

10 rohlíků, 8 žloutků, 8 bílků, 250 g másla, podle chuti sůl, pepř podle chuti, majoránka podle chuti, mladá kopřiva, menší uzené maso

Postup: Uzené maso uvaříme v osolené vodě. Po uvaření maso nakrájíme na malé kostičky. Vývar nevylévejme. Stejně na malé kostičky nakrájíme i rohlíky, které zalijeme trochou vývaru.

V samostatné misce vyšleháme máslo a žloutky, které ochutíme solí, pepřem, majoránkou, přidáme nadrobno nakrájenou mladou kopřivu, následně přidáme i nakrájenou šunku a namočené rohlíky. Na úplný závěr přidáme ušlehaný sníh z bílků a promícháme.

Hmotu navrstvíme do vymazaného pekáče, pěkně uhladíme a dáme péct. Pečeme v předem vyhřáté troubě při teplotě 170 stupňů asi 40 minut až hodinu.

Fantastický koláček „jablíčka v oblacích“

500 g polohrubé mouky, 250 g másla, 1 hrnek moučkového cukru, 1 vejce, 2 žloutky, 2 polévková lžíce (PL) zakysané smetany, 1 lžička

prášku do pečiva, podle chuti citronová kůra, 1,5 kg jablek, 2 balení vanilkového pudinku, 4 PL krystalového cukru, 700 ml mléka

Postup: Mouku s moučkovým cukrem a práškem do pečiva prosejeme přes síto. Nastrouháme máslo a vypracujeme drobnou hmotu, do které přidáme žloutky, celé vajíčko, smetanu a citronovou kůru. Zpracujeme kuličku, kterou rozdělíme na dvě části. Jednu větší a jednu menší. Obě zabalíme do potravinářské fólie a odložíme na minimum 2 hodiny do chladničky.

Větší těsto rozválíme na velikost plechu, propícháme ho vidličkou a dáme zapéct do trouby. Pečeme na 180 stupňů asi 5 minut. Potom ho vyjmeme.

Na takto jemně upečený plát těsta naskládáme na kostičky nakrájená jablka a ta zalijeme uvařeným pudinkem (v mléce rozpustíme 4 lžíce cukru a klasicky uvaříme pudink).

Na pudink nastrouháme menší těsto a dáme zapéct do trouby. Pečeme asi 25 minut. Upečený posypeme moučkovým cukrem.

Rubriku připravila Lenka Grúzová

Z jednání zastupitelstva

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém XXII. mimořádném veřejném zasedání konaném dne 1. 12. 2021:

- **schválilo** uzavření dodatku č. 2 Smlouvy o zajištění financování systému IDS JMK ze dne 15. 10. 2009. Předmětem dodatku je úprava výše finančního příspěvku obcí a sjednocení termínu splatnosti příspěvku pro všechny obce. Roční výše finančního příspěvku obce do fondu IDS činí 100 Kč, vychází se z počtu obyvatel obce k 1. 1. 2021, což je 1306 obyvatel. Výše příspěvku na rok 2022 tak činí částku 130 600 Kč,
- **schválilo** Obecně závaznou vyhlášku Obce Bořetice č. 2/2021 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. Vyhlášku bylo nutné aktualizovat s ohledem na novou legislativu, resp. s ohledem na změnu dosavadních způsobů zpoplatnění odpadového hospodářství. Obec bude v roce 2022 vybírat poplatek jako roční paušál. Vzhledem k neustále se zvyšujícím nákladům na likvidaci odpadu bylo nutné roční sazbu poplatku zvýšit o 100 Kč na občana,
- **schválilo** Obecně závaznou vyhlášku Obce Bořetice č. 3/2021 o místním poplatku z pobytu. Navýšení sazby poplatku z 10 Kč na 15 Kč,
- **schválilo** rozpočet Obce Bořetice na rok 2022 následovně: částka na straně příjmů 94 579 100 Kč, financování 14 314 400 Kč, částka na straně výdajů 108 893 500 Kč,
- **vzalo na vědomí** kalendář kulturních akcí obce Bořetice na rok 2022.

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém mimořádném XXIII. veřejném zasedání konaném dne 5. 1. 2022:

- **schválilo** dodatek č. 2 ke změnovému listu č. 1, a dále změnový list č. 5 a 6 projektu Výstavba kanalizace a ČOV v obci Bořetice. Jedná se o vícepráce v souvislosti se změnou založení ČOV, změnou technického řešení při pokládání kanalizačního potrubí z důvodu vysoké

hladiny podzemní vody v základové spáře a změnou trasy stoky BA mezi šachtami Š BA4 a Š BA12 z důvodu kolize ze stávajícími sítěmi. Vícepráce tak bohužel narostly o více než 4 miliony korun bez DPH.

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém mimořádném XXIV. veřejném zasedání konaném dne 9. 2. 2022:

- **schválilo** Dodatek č. 5 Smlouvy o dílo na realizaci veřejné zakázky s názvem Výstavba kanalizace a ČOV. Dodatek č. 5 SoD souvisí se schváleným dodatkem č. 2 ke změnovému listu č. 1 a schváleným změnovým listem č. 5 a 6 a s tím souvisejícím prodloužením termínu dokončení díla. Zhotovitel požadoval celkovou lhůtu k provedení díla 784 dní, zastupitelstvo s tímto návrhem nesouhlasilo a schválilo celkovou lhůtu k provedení díla 767 dní, což vychází do října 2022, a dále zastupitelstvo **neschválilo** navýšení vedlejších rozpočtových nákladů souvisejících s prodloužením lhůty k provedení díla ve výši 915 tis. Kč bez DPH.

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém XXV. veřejném zasedání konaném dne 23. 2. 2022:

- **schválilo** zveřejnění záměru prodeje částí pozemku p. č. 1630/5, jedná se o pozemky, které jsou určeny k zastavění v lokalitě Záhumenice – Příhon.
- **neschválilo** pořízení schodišťové sedačky (nabídková cena cca 190 tis. Kč bez DPH) ani pořízení svislé zdvihací plošiny (nabídková cena cca 580 tis. Kč bez DPH) na zdravotní středisko. Mezi zastupiteli se nenašla většina ani pro jednu z navrhovaných variant.

Upozornění: jedná se o upravený výňatek (s komentáři) z přijatých usnesení. Plnou verzi usnesení je možné nalézt na webu www.uzob.cz.

Jiří Michna, místostarosta

I v roce 2022 vyšli do našich ulic tři králové

Letos naši občané přispěli do kasičky 87 971 Kč. Děkujeme!

Vážení přátelé,

dovolte mi, abych Vám touto cestou poděkoval za letošní účast na největší charitativní sbírkové akci, Tříkrálové sbírce, a to jménem celé oblastní charity Břeclav. Současná doba s sebou nese spousty těžkostí, a to více je obdivuhodné, že se i v těchto náročných časech dokážeme společně soustředit na pomoc druhým. A za to si zasloužíte mé upřímné poděkování.

Vážím si práce všech kněží a starostů z měst a obcí v našem okrese, vedoucích jednotlivých skupinek, koledníků, skautů, dobrovolníků a všech lidí s dobrým srdcem, kteří se do sbírky zapojili.

Vy všichni jste přispěli ke krásnému výsledku. Dnes už se totiž můžeme pyšně pochlubit tím, že dárci v brněnské diecézi jsou nejtědřejší: Letos přispěli potřebným neuvěřitelnou částkou 33 449 674 korun. Rekordy padaly také u nás, výtěžek z letošního 22. ročníku činí za Oblastní charitu Břeclav 3 175 725 Kč. Jako každý rok poputuje těm nejvíce potřebným. Ze získaných prostředků podpoříme Charitní záchranou síť a v rámci ní především maminky s dětmi, které se ocitli v těžké životní situaci. Dále pak seniory, hendikepované, nemocné, činnost Domácího hospice sv. Martina a v neposlední řadě farní charity a vzdělávání dobrovolníků.

Děkuji, že jste tříkrálovou sbírku podpořili a pomohli nám realizovat tento úspěšný ročník. Věřím, že v tom nadcházejícím se již všichni setkáme osobně a v plném zdraví.

S úctou a přáním příjemného dne,

Ing. Josef Gajdoš
ředitel Oblastní charity Břeclav

DIECÉZNÍ CHARITA BRNO
OBLASTNÍ CHARITA
BŘECLAV

18

Svatoplukova 18, 690 02 Břeclav
IČ 44 99 02 60

www.trikralovasbirka.cz
www.facebook.com/trikralovasbirka

Do ulic vyšli tři králové po roční pauze, foto J. Michna

SAMI SOBĚ

Bořetické listy slaví 30 let

V dubnu 2022 to bude 30 roků od vydání prvního čísla Bořetických listů. Již po nástupu do funkce starosty jsem začal přemýšlet o vydávání zpravodaje obce. Postupně jsem získával přízeň zastupitelů a autorů. Velkou pomoc jsem měl v tehdejších místostarostovi Františku Šebestovi, který nakonec až do své smrti vedl poslední stránku – sport. Pověstná byla jeho věta o zápasu fotbalistů: „*Celou dobu jsme měli převahu, ale prohráli jsme 7 : 0*“. Celých 12 let jsem Bořetické listy redigoval a psal články. Na pomoc jsem získal odborníky archeology dr. Klanicovou a dr. Ungru, historiky dr. Kordiovského a vedení Moravského zemského archivu v Brně, našeho bývalého občana Antonína Grůzu, spisovatele Jaromíra Tomečka, Jana Kostrhuna, básníky, našeho bývalého občana Antonína Borkovce, muzikanta a skladatele písní z Vrbice Antonína Michnu, malíře a našeho rodáka pana Vojtka, Ing. Jana Krumla našeho Plečníka... Velké množství příspěvků, básní, povídek a vzpomínek vedlo k tomu, že již v roce

1993 jsme začali vydávat zvláštní přílohu „Sami sobě“ vkládanou do každého čísla. V září 1999 vyšlo také první barevné číslo, a to jako první zpravodaj na Břeclavsku. Až po nás začali vydávat barevný zpravodaj v Hustopečích. Cena jednoho barevného výtisku byla trnem v oku některým členkám obecního zastupitelstva a hon na mne rozhodl, že jsem odstoupil z vedení redakční rady a Listy nebyly několik let vydávány. I ony byly jedním z důvodů získání titulu Vesnice roku 2005 v programu obnovy venkova. Obnovená redakční rada pak získala v roce 2017 první místo v soutěži městských a vesnických zpravodajů. Přetiskujeme úvodník z první strany prvního čísla BL.

Vážený občané

dostává se Vám do rukou první číslo Bořetických listů. Pomalu končí 20. století. Čas kolem nás letí obrovskou rychlostí. Pokusme se jej zpomalit, ohlédnout se, a slespon pohledem pohlídnout památky na předcházející generace. V příštích číslech tohoto vlastivědného a zpravodajského občasníku se budeme zabývat vším, co nám předcházející generace bořetických občanů zanechaly. Přejeme si sesbírat všechny písemné památky, fotografie, součásti krojů, pracovního nářadí a jiných památek na život našich předků. Mnohokrát byla naše obec vypálena a zničena vpády nájedníků, ale vždy víra a pracovitost našich předchůdců pozvedla obec z popela a rozvalin. Proto je i naší povinností chránit dědictví a předat jej našim potomkům. Staré zápisy nás seznamují s pracovními lidmi, kteří v každodenní tvrdé práci na polích a vinicích si dobývali chléb svůj vezdějš. Je zde svědectví i o tom, že se uměli radovat z maličkostí, dokázali si při práci na polích, při poledním odpočinku i večer po práci zapívat nejednu krásnou písničku. Mladá chasa se scházela na "Multni", Na příhoně, Za humny při harmonice, nebo jen tak. Nikdy nesměla chybět pěkná lidová písnička. Při draní perí, v dlouhých zimních větrech ráda poslouchala strašidelná vyprávění vandrovníků a stařešinu obce. Je jen škoda, že toto nepřehorné bohatství písniček a vyprávění nenávratně zmizelo s těmi, co je vyprávěli a zpívali. Je škoda, že se nenašel žádný z našich předků, aby tyto skvosty slovesnosti a lidového umění zapsal a tím zachoval. Proto si vezme všeho, co nám po předcích zůstalo v ústním podání, v krásných krojích, v písničkách a v příbýtcích. Nemusíme se před světem stydět za naši obec. Je krásná. Máme zde jedinečnou lokalitu vinných sklípků pod Kraví horou. Musíme se snažit všichni, aby naše obec byla ještě krásnější, aby každý návštěvník, který přijede do Bořetic na první pohled poznal, že zde žijí dobří, pracovití a pohostinní lidé, kteří si váží dědictví svých předků. Žijme a pracujme tak, aby budoucí generace si nás vážily za práci, kterou jsme pro obec udělali, děláme a ještě chceme udělat.

Václav Petrásek
starosta

Václav Petrásek

Vinné sklepy za časů koronaviru (Vzpomínka)

Oldřich Damborský

Opuštěné jsou jako Kristus na kříži mezi vinohrady v zahradě Kravíhorské, není komu nalévat šumivé víno portské prázdné frejdy jen studený vítr překřížil.

Pryč je halasný smích vinných turistů žádný se neptá kolik má víno kyselinky, neřekají o sebe jiskrné oči jako sklínky neuslyšíš hrát ve vyšívané košili cimbalistu.

Jen občas uslyšíš černou vránu na starém akátu jak do chladné zimy zaskřehotá své requiem, však staří vinaři čistí víno se slovy: To přežijem, zase košťáče budou rozlévat tu sluneční sonátu.

Obláček zlatavý (P.F.2022) Opožděné blahopřání

Oldřich Damborský

Zase se blýská na lepší zlaté časy zase jeden rok uplynul jako dým, však ať náš optimismus nic neuhasí a k tomu nám žehná svatý Jeroným.

Možná budeme mít míň penízků a drahota bude útočit ze všech stran, ale v parném dnu sednem si po lísku a budeme popíjet modrý portugal.

A svou lásku budeme hýčkat na klíně a hladit jako oblé kopce Pálavy, pravda života je v ženách a ve víně a nad nimi se vznáší obláček zlatavý...

Vzpomínka na Josefa Šimečka

Josef Šimeček se narodil před 82 lety na Vrbici do sedlácké rodiny Klementýně a Josefovi Šimečkovým. Od útlého dětství tvrdě pracoval na poli a nutno podotknout, že mládí neměl nikterak jednoduché. Sám sebe pak musel překonávat i na vojně, kde sloužil jako výsadkář, na což celý život rád a s hrdostí vzpomínal. Štěstí ho konečně potkalo, když se na jednom plese seznámil s Marií Komárkovou, se kterou záhy založili rodinu a za níž se přestěhoval do Bořetic, kde se pak osamostatnili.

Byl to pracovitý člověk, který se vždy dokázal postarat o svou rodinu. Přestože se po většinu svého profesního života živil jako řidič, celý jeho život byl spjat s vinohradem a prací na svém milovaném víně. Kultura moravského sklípku a lidová hudba mu byly vlastní. Ke zpěvu ho nikdy nikdo dvakrát pobízet nemusel a všechny kolem sebe rád bavil. Byl jedním z těch místních lidových bavičů, kteří svým způsobem dotváří pestrobarevný kolorit moravské vesnice. Když se rozhodl někoho pobavit, bylo mu jedno o koho se jedná a jestli se to zrovna hodí. „Večer šohaj, ráno šohaj,“ jak rád říkával, odráželo tuto část jeho osobnosti – pracovitou i zábavnou.

Jeho styl humoru mu však sloužil také jako určitá forma úniku před tím, co si v duši nesl z mládí. Ačkoli se tedy mohl jevit vesele, nemusel se tak vždy nutně cítit, což uměl dát vzápětí rovněž najevo. I přesto mu však jeho rodina byla vždy nablízku.

Se svou ženou Marií vychovali tři děti – Janu, Josefa a Marii, – pro které tu vždy byli, a kteří jim to přirozeně a s láskou vraceli a vrací, stejně jako k tomu byli vedeni vnuci Ivan, Naďa, Zuzana, Jakub a malý Davídek. To, že se panu Šimečkovi život opravdu naplnil, jen podtrhuje fakt, že se dožil i svého pravnuka Tonička.

Josef Šimeček žil plný život. I přesto, že mu ke konci síly rychle ubývaly, nikdy se nezapomněl zeptat jakékoli návštěvy, zda se mají rádi. V poslední době se však obvyklá komičnost tohoto dotazu proměnila do dramatické roviny. Tváří v tvář tomu, jak se o něj jeho žena a nejbližší rodina až do poslední chvíle starali, si totiž uvědomoval, jak důležité je právě to, když se dva lidé mají rádi. Sílu nejen těchto okamžiků si nyní celá rodina ve vzpomínkách uchová.

Syn Josef

Nejstarší dějiny Bořetic v datech

Rok 1222 v létě – první písemná zmínka o vsi jménem **Boratice**, s dědičným rychtářem Vítem z Boratic (v tzv. Přítlucké listině).

Listina napsaná latinsky na pergamentu je opatřena červenou pečeti olomouckého biskupa Roberta (1201–1240). Její hodnověrnost je doložena také řadou očitých svědků – lidí vzdělaných, schopných číst a psát tehdy obvyklé texty latinské. Jsou jmenováni v tomto pořadí: farář (plebán) z Podivína, faráři ze Zaječí, Vrbova a Jarohněvic, k nimž se připojil i magistr Řehoř, zřejmě pověřený vyhotovením listiny, teprve za nimi následují svědkové světského původu – na prvním místě rychtář Vít z Bořetic a teprve po něm následuje rychtář Gottfried z Podivína, pak dvojice vладыků – bratří ze Zaječí a další dvojice šlechticů z Lednice. Celkem je tedy v listině uvedeno 10 významných, v kraji dobře známých svědků (4 duchovní a 6 světských osob).

Naše obec, resp. vesnice jménem Boratice (ve 14. století se název jazykově změkčil na Bořetice) musela být v době vydání Přítlucké listiny významnou obcí, vesnicí se starobylou tradicí, avšak lokovanou podle tehdy moderního zákupního (emfyteutického) práva, v jejímž čele stál dědičný rychtář, zřejmě vладыka i zeman, pověřený. Jaká byla podoba tehdejší dědiny? Víme, že to byla ves silničního typu, se záhumenicovou plužinou. Táhla se zřejmě od východu k západu. Pozemky tehdejších bořetických usedlostí byly rozměřovány v lánech nebo jejich dílech (celoláník – asi 88 měřic). Dědičný rychtář měl na rozdíl od sousedů v dědičném držení celé dva lány, také však právo šenku (krčmy, v níž se čepovalo pivo z panského pivovaru, víno dovezené z blízkých klášterních statků, mimoto ovšem i pálenka vlastní výroby). Dědičný rychtář měl nadto i právo provozovat další řemesla, např. ševcovství, tkalcovství či řeznictví.

Záhadou zůstává, proč se o takto prosperující vesnici v dalších 127 letech nenapsalo v archivních pramenech ani slovo. Tu hádanku vyřeší snad později zkušenější historikové. Já jen pro srovnání předkládám přehled toho, co se za těch 127 let událo v našem kraji i v celé naší zemi:

1224 – zmínka o vodním hradu Hodoníně (pomezí hrad na uherské stezce).

1229 – Michelsdorf (předchůdce Vrbice), ves osazená templářskou vrchností z Čejkovic.

1248 – Čejkovice – templářská komenda (řád zrušen 1311).

1253 – vpád Kumánů (ve vojsku uherského krále Bély I.) na jižní Moravu.

1255 – Kobylí, Velké Pavlovice – první písemné zmínky.

1278 – český král Přemysl Otakar II. padl v bitvě na Moravském Poli.

1306 – v Olomouci byl zavražděn Václav III., poslední vládnoucí Přemyslovec.

1307–1310 – přechodná vláda Jindřicha Korutanského.

1310 – českým králem byl zvolen Jan Lucemburský, mladičký manžel Elišky Přemyslovny (padl v bitvě u Krasčaku 1346).

1346 – nejstarší syn Janův, Václav, po korunovaci pojmenovaný Karel, jako římský císař Karel IV., se ujal vlády.

1349 – po 127 letech další písemná zmínka o Bořeticích. Písemná zpráva o naší rodné obci se nenachází v nějaké další pergamenové listině, nýbrž v knihách zvaných Zemské desky olomoucké. Kupodivu nešlo o Zemské desky brněnské, do kteréhož kraje Bořetice od svého založení patřily, ale naopak o knihy zachycující majetek. Zůstává však spousta otázek nad změnami, které se zde odehrály. Ta polovina 14. století, za vlády Karla IV., a už předtím za jeho markraběcího působení na Moravě, se vyznačovala štedrostí ke klášterům, což je patrné i na tom, že málo významný konvent benediktinek získal do vlastnictví bořetický panský dvůr. Jeptišky si však s tímto darem nevěděly rady, a proto ho vyměnily s Levíkem z Němčiček za vinnou horu Veselou. Dělení feudálních statků bylo v té době běžné, pokud jde o zbývající části Bořetic – podíleli se na nich Martin z Drahanovic a Vít z Příbyslavi při součinnosti Levíka na nově získaném dvoře.

Podrobnosti o majetkových transakcích ve 14. století nelze shrnout v tomto textu, jehož účel je jiný, namísto toho připomeňme, že v druhé polovině toho věku se rozparcelovaly obě Kraví hory a byly osazeny vinohradem. K roku 1373 vinice zřejmě již plodily. Vznikl tak předpoklad k vydání bořetického práva horenského. Z vesnice se pak stává vinařská obec.

Antonín Grúza

Otevřeli jsme Centrum 3G v Bořeticích

Jak to všechno začalo? Někdy v průběhu měsíce srpna 2021 přišla na obecní úřad Andrea Škrancová s tím, že „Klubko“ v budově školy končí, v prostorách budou další třídy mateřské školy. Následovala otázka, zda obec nemá prostor, kde by se mohly maminky s dětmi scházet. Já jsem jí řekla, že obec vhodný prostor bohužel nemá. I prostor po bývalém kadeřnictví je obsazen. Slíbila jsem, že se zeptám pana starosty a dám jí vědět. Pan starosta se zamyslel a řekl a co naproti „Bupro“. Byli jsme se tam podívat a překvapilo nás, že v podstatě od srpna 2020, kdy byla odpojena elektrická energie, je budova „celkem zachovaná“. Zavolala jsem Andrei, že jestli chce, tak ať se do Bupra přijde podívat. Ta na místě řekla, že do toho sama nejde, jestli jdu do toho s ní. A zároveň přišla myšlenka vybudovat společné centrum – třígenerační.

Zeptala jsem se pana starosty o možnosti pronájmu a on řekl, že ať si dáme žádost na radu obce. Rada obce návrh schválila s tím, že musí vzniknout oficiální spolek. A protože nic nejde rychle, oficiálně Centrum 3G, z.s. vzniklo dne 22. října 2021. Za pomoc se zapsáním do rejstříku moc děkujeme panu Petrovi Zemánkovi.

No a pak to vše vypuklo! Začali jsme s vnitřním prostorem – co s ním? Budu se snažit Vám přiblížit všechny činnosti, které se musely udělat, než se centrum otevřelo. První se musel prostor vyklidit – s tím nám moc pomohli pracovníci obce: Stanislav Herzán, Petr Kostih, Pavel Novák, Jiří Benda a Monika Mazůrková.

Dále jsme zjistili, že nejde elektřina, pomohl Miroslav Náležinský a zavola na E.ON a s jeho pomocí a pomocí obce nás sice po dlouhé době, ale přece E.ON připojil.

Pak se začalo malovat – velké díky patří Milanu Škrancovi nejen za vymalování, ale za první peněžní dar. A pak to jelo jako na drátkách: jak říkám, začínám od podlahy – PVC a koberce nám v rámci sponzorského daru zdarma položil Lukáš Kacer, nábytek – krásnou kuchyňskou linku, botník a věšák vyrobil Nábytek Kopecký Bořetice, o další práci se dřevem se postaral pan Milan Húdek, osvětlení a nové topení nám dodala firma Elektroinstalace Zbyněk Šebesta z Vrbice – dříve z Bořetic. Výměnu wc, baterií provedl Instalaterství pan Robert Kojan, voda – topení – plyn.

Při zmínce vybudování Centra nám tito všichni poskytli práci a materiál v rámci sponzorského daru s tím, že je pochválíme – takže díky a moc chválíme. Velmi si vaší práce pro Centrum vážíme:

- Věřím, že na nikoho nezapomeneme!
- panu Pavlu Konečnému z Bořetic za čalounění nábytku,
 - paní Anežce Jurasové z Bořetic za křeslo a pohovku,
 - paní Zuzaně Dobrovolné z Velkých Pavlovic za malbu dětských obrázků,
 - panu místostarostovi Jiřímu Michnovi za elektrický sporák,
 - paní Iloně Ševčíkové z Bořetic za ušití závěsů,
 - paní Kláře Otáhalové za fotky, reportáž, založení facebookových stránek,
 - paní Kateřině Michnové za peněžní dar,
 - manželům Marii Anně a Jaroslavu Springerovým z Bořetic za peněžní dar,
 - paní Aleně Dufkové z Bořetic za peněžní dar,
 - manželům Terezii a Václavu Pazderkovi z Bořetic za peněžní dar,
 - Vinařským potřebám Bureš Velké Pavlovice, Krumvív za hračky pro děti,
 - paní Dagmar Čačíkové z Bořetic za hračky,
 - všem neznámým dárcům za peněžní dary,

- všem, kdo navštěvují Centrum a přispívají do pokladničky a všem, kdo jste nás jakkoliv obdarovali.

Děkujeme všem! Moc se omlouvám, pokud jsem na někoho zapoměla. Zapoměla na Andreu Škrancovou, která s nápadem přišla a bez ní by se toto nikdy neuskutečnilo, a také dalším členkám našeho spolku za pomoc a za bezplatnou práci pro nás všechny.

Co říci na závěr? Slovy nelze vyjádřit velké díky vám všem za obrovskou pomoc. Věřme, že vaše pomoc a naše úsilí pomůže všem maminkám, rodičům, prarodičům a dětem zpříjemnit pohodově strávené chvíle v Centru 3G.

Nebojte se, přijďte za námi na kávu, čaj, budeme rádi za vaše rady a připomínky ohledně otevřených dnů, uspořádání různých akcí – před vydáním Bořetických listů nám již paní Silvie Dávidová domluvila v Centru akci ochutnávku domácích sýrů, děkujeme ji za to, krásná akce. Dále připravujeme velikonoční pečení a zdobení perníčků.

Otevřeno máme celý týden od pondělí do pátku od 15.00 do 17.00 hodin, dobu lze po domluvě prodloužit.

Těší se na Vás:

V pondělí: Petra Húdeková

V úterý: Jana Procházková

Ve středu: Andrea Škrancová

Ve čtvrtek: Jana Zemánková

V pátek: Lucie Dufková

Napište nám na centrum3g@email.cz.

Lucie Dufková, předseda spolku

Účel spolku: Vytváření podmínek pro setkání fyzických osob v obci Bořetice, a to zejména rodin s dětmi, rodičů a prarodičů, s cílem umožnit jim vzájemně se společensky neformálně stýkat, vzdělávat, využívat vlastní schopnosti a znalosti; podpora místní sociální soudržnosti a možnosti dětí i dospělých najít si nové přátele; podpora a snaha o zachování místních tradic a kultury. Zakládající členové: Lucie Dufková a Andrea Škrancová za maminky, Jana Zemánková a Jana Procházková za seniory. Spolek vznikl hlavně za podpory celé obce, velké díky patří panu starostovi Františku Petráskovi, panu místostarostovi Jiřímu Michnovi, radní paní Lence Bukovské, panu radnímu Miroslavu Náležinskému, panu radnímu Milanovi Herůfkovi. A nejen jim, také celému zastupitelstvu obce Bořetice: Stanislavu Novákovi, Václavu Petráskovi, Radomíru Újezdskému, Markovi Polákovi, Lence Kuchyňkové, Radimu Šebestovi, Jaroslavu Burešovi, Václavu Surmanovi, Petru Zemánkovi, Petru Machačovi a všem zaměstnancům obce nejen z úřadu, ale i z dílny, patří velké díky! Děkujeme!

Máme v obci tajné chodby?

Na tuto myšlenku jsem přišel, když se na rohu školy „Nové“ a sousedního domu Jana Nováka propadla zemina. Tehdy jsem však měl jiné problémy s plynofkací a tak se propadlá jáma zasypala velkou vlečkou zeminy a nepátralo se po její příčině. Na začátku 90. let minulého století, když jsem začal starostovat, tak skoro každou středu odpoledne za mnou na úřad chodil písmák a bývalý předseda MNV pan Štastný, který se zajímal o historii obce a přinášel to, co on o historii obce vypátral a o tom jsme pak dlouho diskutovali. Jednou jsme se také zabývali tím, zda jsou pod obcí nějaké tajné chodby. Vyprávěl mi, že snad se za domy Jana Pazderky a Metoděje Pazderky v Dědině v zahradách také propadla zem. Tam se měla objevit také chodba a na konci snad i oltář. Oba majitelé domů se však obávali problémů a v tichosti propad bez průzkumu zaházeli. V 90. letech jsem zavedl tradici, kdy chodí starosta gratulovat s kyticí občanům, kteří dovršili 90 let. Tak jsem několik let chodil gratulovat i babičce Kobzové ke mlýnu. Ta měla na svůj věk velmi dobrou paměť, a tak jsem po každé návštěvě měl zápisník plný poznámek i o tom, jak přišla o poctivost. Jednou také přišla řeč na „habánské“ chodby. Vyprávěla mi, že si jako malá chodila s „děčkama“ hrát do starého sklepa ve stráni nad pěšinkou, kterou si občané zkracovali cestu z Chalúpek na nádraží. Při příští návštěvě znovu přišla řeč na tajné chodby. Babička Kobzová vyprávěla o tom, jak její manžel pomáhal kamarádu Dufkovi probourat zadní stěnu velkého sklepa v domě pana Zedníka proti pekárně. V tomto domě je na dvoře velký sklep, který patřil podle mého pátrání Jezuitům z Čejkovic, kteří měli v Bořeticích nějaké vinohrady. Tento velký sklep je tam dodnes. Je postaven z kamene. A protože tam nastupuje neustále voda, na konci „šije“ majitelé vykopali studánku a vodu svedli za Špiglovým do velké

prohlubně (kde měl pan Špigl zahradnictví), která byla v minulých letech zavezena, odtok vody přerušen a tak je sklep neustále zaplaven. Sklep je směřován ke kostelu a končí někde za silnicí pod zdí do dvora hospody u Linhů. Zadní stěna sklepa je také kamenná a sváděla podle paní Kobzové k prozkoumání co je za ní. Ti dva průzkumníci ji probourali a prý za ní byla chodba ve směru ke kostelu. Podle chodby prý byly po obou stranách malé místnosti, ve kterých byly pole jejich vyprávění kosti dospělých i dětí. Protože se tam těžko dýchalo, chodbu neprozkoumali a raději rychle otvor v zadní stěně znovu zazdili. Podle těchto jejich průzkumů chodba pokračovala pod hospodou směrem ke škole Nová, kde se asi propadla. Na průzkum těchto amatérských archeologů by se mělo v budoucnu navázat.

Poslední podzemní chodba byla nalezena na faře. Při jednom hasičském cvičení byla v zahradě na faře odčerpána voda a pod hladinou byl zjištěn vstup do tajné chodby. Je vybudována z voštinových cihel, které vyráběly cihelny bratří Redlichů v Hodoníně, kde jsem pátral a kde jsem získal popis výrobků těchto cihel i s datováním, kdy se co vyrábělo. Chodba končí pod farou. Když porovnáte časy, kdy byla fara postavena a prusko-rakouskou válku v roce 1866, naskytá se vysvětlení, že byla postavena právě v té neklidné době. Zájem novinářů byl velký a spekulovalo se o datu jejího postavení a zaústění do studny. Jedním byl i názor našeho starosty, že byla postavena v 50. letech 20. století při pronásledování církve. Když se o to začali zajímat historikové požádali jsme pana faráře o vstup do zahrady a provedení nového výzkumu, pan farář na doporučení farníků nám toto neumožnil.

Václav Petrásek, kronikář

Poradci Bílého kruhu bezpečí mohou nyní přijet až za vámi

Již 25 let pomáhá brněnská pobočka Bílého kruhu bezpečí obětem trestných činů, pozůstalým i svědkům trestných činů. A od loňského roku dokonce není vázaná na prostory brněnské poradny. Díky tomu, že pro svou činnost získala vozidlo, mohou poradci z Brna vyjet za klienty i mimo své domovské město.

Drtivá většina obětí kriminality, která se obrací pro pomoc na brněnskou poradnu Bílého kruhu bezpečí, žije v Brně či okolí. Je však samozřejmé, že oběťmi se stávají i lidé mimo tuto oblast. A pokud nebydlí v dojezdové vzdálenosti od Brna nebo je pro ně zkrátka nemožné na pobočku přijít, zůstávají až do nynějška odkázáni pouze na naši bezplatnou non-stop linku pro oběti na čísle 116 006. Změnu v této situaci přináší právě mobilní poradna. Díky ní se nyní právní a psychologická pomoc může dostat do kteréhokoli kouta Jihomoravského kraje.

Obrátit se na Bílý kruh bezpečí mohou například oběti ublížení na zdraví, týrání, vydírání, znásilnění, porušování domovní svobody, loupeže, podvodu, krádeže a mnohých dalších trestných činů. Poradci jim nabídnou především konzultaci, při které vyslechnou konkrétní

příběh a poskytnou právní informace a psychickou podporu. Poradci pracují bezplatně a konzultace jsou diskrétní. Setkat se s právníkem a psychologem může klient prakticky na jakémkoli místě, a to i v mobilní poradně samotné. Je vybavena tak, aby konzultaci bylo možné vést přímo uvnitř. Klient tedy nemusí uvádět svou adresu pro to, aby si poradce k sobě zavolal.

Přístup ke službám Bílého kruhu bezpečí je velice jednoduchý. Stačí jedno zavolání na kontaktní telefonní číslo 732 842 664. Pracovnice bílého kruhu pak s volajícím domluví vše potřebné a dohodne konkrétní podobu a možnosti konzultace. Díky mobilní poradně již není domluva vázaná pouze na konzultační hodiny brněnské pobočky, tzn. čas konzultace je domluven dle možností klienta. Přijít však stále může klient i osobně, a to každé úterý či čtvrtek. I v takovém případě je však lepší se objednat na uvedeném mobilním telefonním čísle.

V případě potřeby pomoci neváhejte Bílý kruh bezpečí kontaktovat.

www.bkb.cz, e-mail: bkb.brno@bkb.cz

Ubývá včelníku rakouského

V posledních letech zaznamenávají odborníci v celé České republice velký úbytek včelníku Rakouského a také u nás v Zázmoníkách, v jediné lokalitě na Moravě, se také vytratil. Chodím jej každý rok kontrolovat na jeho stará místa, kde se vyskytoval a i na druhé Boří, kde jsem jej také našel. Již několik let však chodím marně. Odborníci z Česka mne požádali, abych poprosil občany, kteří jej náhodou mají na zahrádce, aby nám pomohli jej znovu dostat na tyto lokality. Letos až snad vykvete (poznávám jej jen podle květů) poprosím naši odborníci paní Rigasovou z Mikulova, která nám v minulosti pomáhala s inventarizací rostlin na Zázmoníkách, abychom znovu důkladně prošli celé Zázmoníky, zda jej na těchto starých lokalitách nebo i jinde snad nenajdeme.

Václav Petrásek

Mladým hasičům nedělaly složité uzly větší potíže

Do bořetického kulturního domu se po nekonečných dvou letech konečně vrátil život. Jediný letošní ples byl věnován místní mládeži a jejím maškaram a o týden později patřil kulturní dům opět našim dětem – tentokrát mladým hasičům.

„Dneska jsme se konečně dočkali bořetické uzlovačky, čekali jsme na ni dva roky – přerušil nám to covid. Děti i my jsme se velice těšili. Sešlo se nám zde téměř 150 dětí ze 14 obcí a necháme se překvapit, jak to dopadne,“ říká starosta SDH Bořetice Petr Zemánek. Děti soutěžily v pěti kategoriích a vždy záleželo na rychlosti a kvalitě provedení jednotlivých uzlů. Obyčejnému smrtelníkovi by se ze složitých motanců zamotala hlava, mladí hasiči však uzlovali bez větších potíží. Po soutěži v Bořeticích se mohou mladí hasiči předvést také v Perné – to jsou jediné dvě soutěže v tomto roce. S uspořádáním bořetické uzlovačky nebyly větší potíže, navíc si mohli místní hasiči procvíčit své organizační schopnosti, protože v květnu je čeká mnohem větší akce. „Čeká nás ještě velká sláva, jedná se o slavnostní otevření a požehnání místní hasičské zbrojnice, a to v sobotu 7. května. Mimo občerstvení bude připraven hudební doprovod, vše začne ve 13.00 slavnostní mší, po které bude následovat slavnostní průvod a předávání čestných ocenění,“ zve všechny čtenáře starosta SDH.

A jak dopadla bořetická uzlovačka? V kategorii Mladší jednotlivci zvítězil Roman Javorčák ze Staroviček, ve Starších jednotlivcích

Starší družstvo bořetických mladých hasičů si odneslo ze soutěže 3. místo, foto J. Michna

se radovala Kateřina Pelcová ze Strachotína, Starší družstva ovládl Strachotín a Mladší družstva Poštorná, v kategorii dorostenci pak Emma Dačová z Perné. Nejlepším výsledkem bořetických dětí bylo třetí místo v kategorii Starší družstva.

Klára Otáhalová, SDH Bořetice

ŠKOLA VOLÁ!

Jaro máme rádi a jsme kamarádi

Ve škole jsme přivítali jaro. Žáci si krásně vyzdobili třídy, mají sluníčkovou náladu, všichni cítíme úlevu, že skončilo testování i nošení roušek. Jen kdyby obavy z koronaviru nevystřídala válka. Je nám líto děti z Ukrajiny a snažíme se pomáhat, jak se dá.

Třídu školní družiny jsme po dohodě se zřizovatelem poskytli ukrajinským dětem, které se zde v rámci adaptační skupiny každé dopoledne schází s paní učitelkami z Ukrajiny, aby měly možnost zvyknout si na novou zemi a nové prostředí. Naši školáci se s nimi pěkně skamarádili a snaží se jim pomáhat i učit české fráze. Věříme, že se budou moci brzy vrátit domů, setkat se s rodinami a učit se ve svých školách.

Školní rok 2021/2022 je v plném proudu – žáci 1. třídy se již mohou chlubit prvním školním vysvědčením a pod vedením třídní učitelky Jiřiny Ševčíkové jsou moc šikovní. Pěkně čtou, počítají, mají rádi tělocvik, angličtinu i všechny ostatní předměty. Žáci 2. až 5. ročníku se v pátek 18. 3. 2022 zúčastnili mezinárodní soutěže Matematický klokan 2022. Nejlepšími počtáři školy byli v kategorii Klokanek Mikuláš Sokol, žák 5. třídy a v kategorii Cvrček Tomáš

Langer, žák 3. třídy. V pátek 11. 2. 2022 proběhla v základní škole beseda s Policií ČR, v 1. až 3. třídě na téma „Dopravní výchova“, ve 4. a 5. ročníku se beseda týkala tématu „Šikana a kyberšikana“. Ve všech třídách také proběhly projektové dny „Pestrá strava pro každý den“ s paní Dagmar Sedlářovou. Žáci 3. až 5. ročníku si v úterý 29. 3. 2022 užili „Detektivní dílny“ se spisovatelkou Klárou Smolíkovou.

K zápisu do 1. třídy, který perfektně připravili naši páťáci společně s třídní učitelkou Markétou Polákovou, přišlo 14 šikovných předškoláků.

V nejbližší době se žáci mohou těšit na environmentální a etické výukové programy, exkurzi ve Skanzenu Strážnice, Moravském zemském muzeu Brno i na školní fotbalový turnaj McDonald's Cup. Děkuji všem rodičům, sponzorům, zřizovatelům i příznivcům školy za pomoc a spolupráci, které si velmi vážíme.

Všem čtenářům Bořetických listů přeji veselé Velikonoce a krásné jaro.

Ivana Macháčová, ředitelka školy

Co nového v družině?

Celý školní rok si ve školní družině hrajeme na cestovatele. Už jsme si povídali o Evropě a jejích památkách, Eiffelově věži ve Francii, Coloseu v Itálii nebo Big Benu ve Velké Británii. Prošli jsme i Ameriku a její Sochu Svobody, povídali jsme o Mexiku a kaktusech. Dokonce jsme ochutnávali kaktusový džus, který dětem moc chutnal. Teď zkoumáme Austrálii a její zvířecí obyvatele. Klokan je úžasné zvířátko, které dokáže vyskočit až do výšky tří metrů. Další zajímavá zvířátka

jsou koala a tasmánský čert. Pořádali jsme maškarní karneval, na který jsme se převlékli do kostýmů, nachystali jsme občerstvení, tančili a soutěžili. Celý den se moc povedl, dětem se nechtělo ani domů. Už teď se těšíme na cestování do dalších dalekých zemí a na další družinové akce.

Radka Šebestová, vedoucí vychovatelka

Maškarní karneval ve školní družině, foto Archiv školy

1. třída

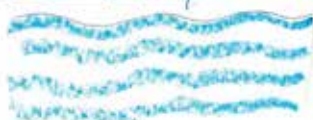
VŽDY PO DEŠTI
CELOU OBLOHU
VYBARVÍ

MÁM KABÁTEK
PICHLAVÝ,
SCHOVÁVÁM SE DO
TRÁVY.
KDO JSEM?

BĚŽÍM, BĚŽÍM NEMÁM
DECH, PŘI TOM LÉŽÍM NA,
ZÁDECH.

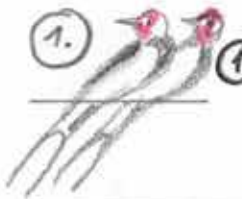
DAN ADEĚLKA TONAS STELČA EMA
MIKY SÁRČA
SOFIE KRAŠNÉ JARO PŘEJE 1. TŘÍDA
ŠTĚPA, ELIP, ZUZANKA

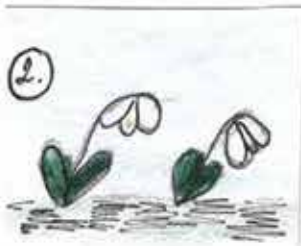
Prvníáci převzali od paní učitelky Jiřiny Ševčíkové své první vysvědčení, foto Archiv školy

2. třída

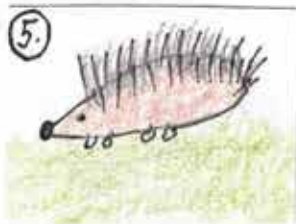
LUŠTĚNÍ S DRUHÁČKY

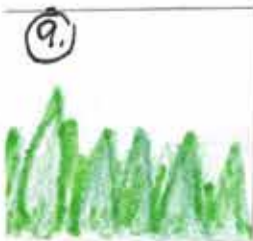
1									

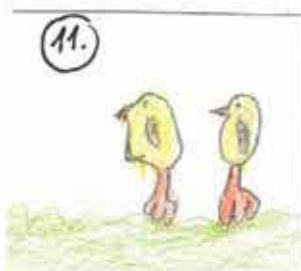

3									

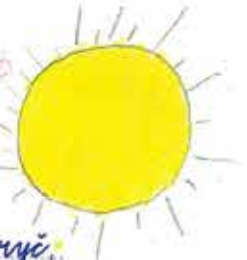

3. třída

KRÁSNÉ JARO 2022

PŘEJÍ
TŘEŤÁCI

Jaro už se blíží,
vylézájí hadi, šiši.
Tvářata se budí
a zima se na nás zubí.

Až budou kvítky
a narodí se sládky,
každí ráno vstanou
a hodinu jim tam krásu.

Ráno kluci vrhají
a holky vajíčka malují.
Co kluci nasbírají,
o to si oči podívají.

O radost není mluvit,
holky bučí dlouze.
Písňci zase zpívají
a kluci si pískají.

BÁSNIČI:
OLIVER
NATKA
MATY
MARTIN

Jaro je tu a zima je pryč,
na louce roste pesklič.
A v teplých krajích vlaštovky se vrací
a sluneční papusky nás zahříví.

Adélka si hraje na louce
a sbírá šípavé mravence.
V lese srnka pobíhá
a srnče ji dobíhá.

Páda maluje vajíčka
ráda píše vajíčka.
V květinu jsem klesala vajíčka
a přitom mě klovala slepička.

Andra píše pomlášku
pro svoji velkou lásku.
Dostane pak vajíčka
a čokoládového vajíčka.

BÁSNIČI:
ZUZKA
Eliška
HONZÍK
PELA
SASA

BÁSNIČI:
Ogosta
Tomáš J.
Pomírník
Tomáš L.

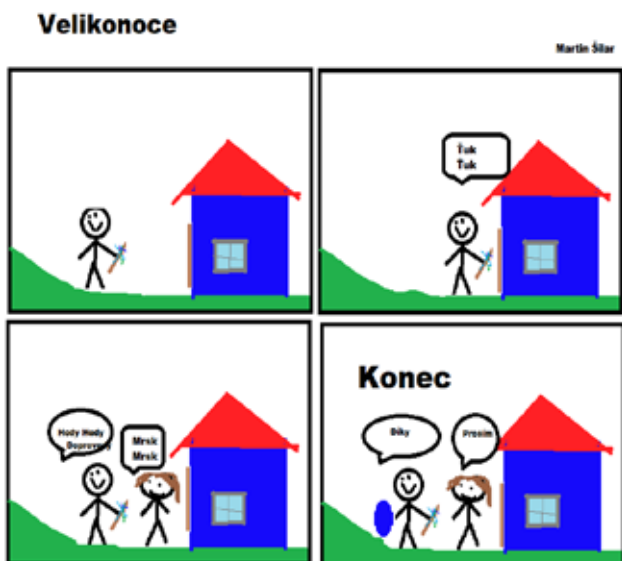
Jaro voní kvíčkami,
například i tulipány.
Zluté, bílé, červené,
venku je vše zelené.

Adilka si ráda hraje
na babu a na schovku.
Maminka zas sje, hrabe,
na sábraci, na dvočku.

Radka dává vajíčka
do hošíku Karlička.
Potom píše marmes,
pak dostane šlehomer.

O jare si povídáme,
jak se zase krásně máme.
Do školy se vracíme,
na lito se těšíme.

4. třída

MATEMATICKÝ KLOKAN 2022

NEJLEPŠÍ POČTÁŘI ŠKOLY:

Kategorie CVRČEK (2. a 3. ročník)

1. Langer Tomáš 3. ročník - 71 bodů
2. Ševčík Martin 3. ročník - 65 bodů
3. Klobouk Tomáš 3. ročník - 62 bodů

(maximální počet bodů v kategorii CVRČEK – 90 bodů)

Kategorie KLOKÁNEK (4. a 5. ročník)

1. Sokol Mikuláš 5. ročník - 74 bodů
2. Šilar Martin 4. ročník - 72 bodů
3. Gloza Mikuláš 4. ročník - 61 bodů

(maximální počet bodů v kategorii KLOKÁNEK – 120 bodů)

Maškarní karneval ve školní družině, foto Archiv školy

Pololetní vysvědčení ve 3. třídě, foto Archiv školy

Nová knihovna ve škole, foto Archiv školy

Předávání Slabikáře, foto Archiv školy

Loučení se zimou v mateřské škole...

...bylo veliké a veselé. Minulý rok se nic moc nemohlo, tak tentokrát jsme si masopust, maškarní, karneval i ostatky pořádně užili – trval u nás skoro týden.

Děti se seznámily s různými názvy masopustu, s tím, jak to bylo dřív, co se jedlo, jaké byly zvyky.

Jak to vidí děti, ukazuje naše anketa.

Co jsme měli v MŠ, že bylo tak veselo?

Tancování; židličkovou hru; kostýmy – Elsa 4, Batman 5, fotbalisty, Popelku, vílu Zuběнку, unicorn, kašpar, kostry; jídlo – koblihy, jahůdky, borůvky, hrozny, sýrové kuličky (koule), křupky, mandarinky, byl karneval, ostatky.

Co je to karneval?

Masky; kostýmy; oblečky, nevím, co to je – asi barva; je to hezký; kostýmy si dáváme.

Co jsou to masky a kdo je dělá?

Nevím; kostým, když je karneval; na karneval – dělají je holky samy; masky jsou samy holky; puzzle; to si dávají holky na pusku; Anička je

dělá, je to kočička; třeba nějaké obleky nebo normální masky; že se tam něco obléká; dáváme si oblečky kostry; nějaká holčička, protože si převlíkaly kostýmy čerta; někdo si to vyrobí.

Jak se řekne jinak karneval?

Ostatky; masopust; masopustní karneval.

Proč se říká masopust?

Protože je tam maso; už končí zima a bude jaro a pak léto.

Co se jí o masopustu?

Maso; koblihy; jablka; hrozny; křupky; perníčky; jitrnice – je to šedej párek.

Co bude po masopustu?

Jaro; půst; to nevím – že už nejíme; že nejíš mokré jídlo; že není žádné jídlo – nic nezbylo; nejíme koblihy, maso.

**Krásné, pohodové a veselé jaro přejí všem
děti a učitelky MŠ Bořetice**

Putování za papežem do Krakowa

Počátkem roku 1979 objevila se v různých informačních zdrojích oznámení o návštěvě papeže. V rodinném seznámení vytvořila se 11členná skupina, která chtěla navštívit tuto slavnost. Žádných větších informací v místních zpravodajstvích nebylo uváděno. Kdo však hledá, vždy najde. Setkání mělo proběhnout v polovině června. Po domluvě postupně jsme si každý připravovali potřebné dokumenty a provedli výměnu peněz. Podle dostupných zpráv „polské zloté“ má poměrně menší hodnotu, než je úřední kurz. V časných ranních hodinách celá skupina odstartovala na cestu do Krakowa. Neuvažovali jsme o možnosti ubytování, zůstal v řešení pobyt v kempu. Z Olomouce do Bohumína to není žádná velká vzdálenost, takže krátce po rozednění přecházeli jsme česko-polskou hranici. Projížděli jsme jednotlivá auta s odstupem, abychom nebyli posuzováni jako skupina. Celní odbavení proběhlo bez problému, ani na polské straně nebyly problémy. Po přechodu hlavní organizátor našel podle mapy směr na naše místo určení. Při cestě ke Krakowu bylo poznat, že je zde připravována neobvyklá slavnost. Všechno upravené, na domech vyvěšené vlajky národní i papežské. Na veřejných budovách byly uvedeny uvítací transparenty. Po celé cestě bylo možno vidět četnější skupiny policie, příjezd do Krakowa jsme zvládli bez problému. Ubytování jsme provedli nebo uskutečnili v dobře vybaveném kempu na kraji města. Hodlali jsme přespávat v automobilu a k tomu v několika stanech. Zařízení poskytovalo všechno, co je ke krátkodobému pobytu potřeba. Cestování bylo ukončeno před polednem, trochu jsme se převlékli a vypracovali odpolední program. Důležité bylo seznámit se s prostorem, kdy, kde jsme se měli v nedělním slavnostním setkání shromáždit. Při odchodu do města na přilehlém parkovišti nás oslovili dva mladí muži a přednesli nabídku. Byli to místní „veksláři“, kteří nabízeli za jednu korunu 12 místních peněz, kdežto v naší bance jsme dostali jen čtyři. Nabídka byla velmi lákavá, velmi se nám to vyplatilo. Dále jsme putovali do středu města. Celé město bylo vyzdobeno velkým množstvím květin. Našli jsme si podrobnou informaci a podle toho navrhli si uspořádat celkový pobyt. Z celkového počtu 11 poutníků byli jen čtyři muži a z této skupiny byli tři Stanislavové Pazderkové. Nejdříve jsme šli navštívit místní hlavní katedrálu, která je zasvěcená sv. Stanislavovi B. Osud tohoto světce je poměrně často uváděn v historických údajích. V období, kdy Krakow bylo hlavním městem Polska, vládl rozmařilý král. Místní arcibiskup jej často důrazně káral. To si pan král však nenechal a jednoho nedělního dopoledne vyjel i se svými spolujezdcí na koních do kostela. Přijel až k oltáři a pan král milého arcibiskupa několikrát probodl mečem. Jméno Stanislav je v Polsku poměrně velmi rozšířené, dokonce bylo i pojmenováno jedno město na východě. Svatých Stanislavů mají v Polsku 5. V našem kalendáři v dřívějším provedení byli uváděni dva: 7. května Stanislav B., 13. listopadu Stanislav Kostka.

Po této podrobné prohlídce jsme usedli uprostřed náměstí k občerstvení. Tam nás potkalo velké překvapení. Dámská část si objednala nealkoholický nápoj a čtveřice mužů po džbánku piva. K tomu se připojili dvě zvláštnosti, předně nápoj je servírován bez pěny a jeho chuť je moc vzdálená od piva českého, cena za jeden džbánek byla v těchto prostorách ohromující. V přepočtu 20 korun. Zbytek prvního dne jsme strávili v kempu, a provedli jsme podrobnější výhled pobytu. Papež měl přijet na návštěvu v pátek dopoledne. Po ubytování v místním klášteře hodlal zajet do svého rodného města,

aby pozdravil krajany. Podle informací měl se vrátit k večeru. Dostavili jsme se k příjezdové cestě, abychom jej pozdravili. Návrátový čas se značně posunul, pravděpodobně jej místní spolurodáci značně zdrželi. Následní sobotní den jsme se jeli podívat do hlavního mariánského poutního místa Čenstochová, 30 km od Krakowa. Potřebovali jsme k tomu celé dopoledne, poněvadž parkoviště je od poutního vrcholu dost vzdálené cestou pěšky. Trochu nás překvapilo, že místní budovy nejsou dostatečně upraveny. Při návratové cestě jsem projížděl jako poslední protáhlou vesnicí. Prikázaných padesát jsem překročil na 65 km/h. před koncem nás zastavila místní policie. Očekával jsem, že bez pokuty to nebude. Po prohlídce dokumentů vystrojený policista se mě zeptal, zda jsme přijeli na návštěvu za papežem. Když jsem mu to potvrdil, oba zasalutovali a mohli jsme odjet bez peněžního poplatku. Letní odpoledne jsme hodlali věnovat prohlídce nedalekého zvláštního městečka. Je zbudované pro pracovníky nově zařízených oceláren s názvem Nowa Huta. Při přípravě církevních hodnostářů prosazovali možnost postavení kostela a potřebných přilehlých budov. Prosazení této žádosti nebylo snadné ani jednoduché, ale do plánované přípravy se v tomto prostoru možnost kostela dostala. Na stavbu těchto budov byly prováděny veřejné sbírky. Dokonce se sbírky konaly ve Spojených státech amerických mezi početnou polskou skupinou. Než se začalo stavět, byly peněžní prostředky prakticky vybrány na celé tyto připravované stavby. V uvedeném roce 1979 již celá stavební činnost byla v provozu. Při této poutní příležitosti byla vidět slavnostní výzdoba a úprava celého nového městečka. Kostel je zbudován v poměrně úplně novém stylu s velkým odstupem od barokních chrámů. Vstoupili jsme dovnitř a podrobně si prohlíželi interiérové vybavení. Při příchodu k oltáři jsme se poklonili a krátce pomodlili. Když jsme odcházeli, oslovil nás mladý muž, který mluvil česky a nabídl nám menší podrobnou informaci. Byl to kněz z NDR, který byl potomkem odsunutých rodin ze sudet, v rodině se stále češtinou mluví. Informace byly velice podrobné, takže všechno bylo vysvětleno. Zavedl nás do míst, kde dříve stávaly boční oltáře. Před sebou jsme viděli zaskleněnou vitrínu, ve které byly uloženy různě velké kameny. Byl to dar amerických kosmonautů, kteří toto přivezli z Měsíce. Byla to velká pocta a podpora, která je pravdu zcela výjimečná. Průvodce nás pozval do blízké budovy, kde jsme byli pohoštěni. Před odjezdem jsme se rozloučili s nezvyklou ka-

tedrálou a poděkovali průvodci. Byl to nesmírně obsáhlý dojem. Při návratu nám zůstával již jen nedělní slavnostní den. Podle přesných informací vypravili jsme se na místo určení brzy po ránu, slavnostní obřad měl začít kolem deváté hodiny. V uvedeném prostoru jsme potkávali označené informátory, kteří nás nasměřovali, kam se máme zařadit a dali nám informační letáčky. Systém rozdělení cel plochy do ohrazených ploch, tím se mělo zabránit možnému utlačování. Hlavní náš fotoreportér Standa šel poblíž obřadního prostoru. Bylo mu doporučeno, aby vyšel nahoru, tato výjimečnost byla vyhrazena jedincům s fotoaparáty. Před zahájením informátor ohlašoval různé zprávy, mj. uvedl: celý prostor je dostatečně osazen reproduktory. Vyzval přítomné návštěvníky, aby se chovali jako v kostele, zvláště pak kuřákům, aby si nezapalovali. O celou dobu slavnosti opravdu nebylo vidět, že by to někdo porušil. Po bohoslužbě slova měl papež homilii, ve které pozdravil všechny přítomné, poděkoval jim za účast a projevil radost z toho, jak byl v rodném Polsku přijat i od státních činitelů. Na závěr slavnostní bohoslužby papež všem přítomným udělil děkovné požehnání. Tímto byla celá slavnost zakončena. V nedělních odpoledních hodinách odcestoval zpět do Říma. Při zevrubné prohlídce nebylo vidět žádné české vlajky, které by oznamovaly „jsme tady“. Naše vlajkonoška Alenka pozdravovala a vyřizovala pozdrav z naší vlasti. Více žádných skupinek nebylo vidět, jen asi tři byli ze Slovenska. Určitě zde bylo i několik jednotlivců, určitě i zástupci StB. Pomalým postupováním jsme odcházeli na místo našeho stanoviště. Mnoho poutníků se zdržovalo, aby pozdravili papeže při jeho cestě na letiště.

Po návratu jsme usedli k slavnostnímu nedělnímu obědu a při zbytku znojemského posilnění postupně se vedla řeč o zvláštní pouti. Bylo to opravdu něco výjimečného podle ne zcela úplných informací shromáždilo se při slavnostní bohoslužbě nejméně 1 milion lidí. Když srovnáme možnosti veřejných poutí v naší domovině, pocítili jsme obrovskou radost z toho, že jsme našli odvahu se této slavnosti zúčastnit. Před rozjezdem jsme se rozloučili, menší skupina cesto-

vala na Český Těšín, zbytek hodlali navštívit město Vratislav. Před přechodem v Českém Těšíně jsme očekávali obtíže na druhé straně. Vezli jsme si jen nějaké menší portréty papeže. Jinak žádné české dokumenty nebyly k dostání. K velkému překvapení na české straně se žádné problémy nekonaly, dokonce nám příslušníci pohraniční služby zaslutovali, takže jsme s úsměvem odjížděli k domovu. V této menší skupince byli jsme jen 3 sourozenci. Sestra Lidka a Emilka. Plní dojmy a zážitky při příjezdu do Olomouce dost značnou chvíli ještě si připomínali celý poutní dojem.

Pro úplnost této události je potřeba připomenout, pravděpodobně z hraničního záznamu naší účast si zaznamenávala StB. Nebylo to žádné velké vyšetřování, ale přece jen dalo se poznat, že v záznamech jsme všichni skončili. Nevím, proč vyšetřován jsem byl jen já. Nějak tak asi po měsíci navštívil moje pracoviště pracovník uvedené útvary a zjišťoval, zda se příliš neangažuji v rozdávání samizdatové náboženské literatury. Osobně jsem nebyl nikdy od žádného spolupracovníka napomínán, abych takovou činnost neprováděl. Pro úplné zakončení tohoto příspěvku ještě malý závěr. V roce 2004 byl jsem osloven pracovníky České televize, zda bych mohl dostavit se do pobočky ČT v Olomouci, abych se k uvedené záležitosti vyjádřil. Toto jsem splnil. Kolem sedmé hodiny ranní byl jsem přijat a seznámen, jaké přání zpravodajství na mě má. Stručně jsem naznačil, jak velké dojmy a zážitky jsem z toho stále nosil ve vědomí, takže rád se o to podělím. Pracovnice pobočky mě usadila na sedačku a nastavila, jak budu nejlépe snímán. Podala mi informaci o tom, kdy vstoupím do vysílání a dostanu informaci mírně před koncem. Všechno proběhlo podle představ pracovníků ČT. Tímto jsem se dostal do přímého ranního televizního vysílání, rozloučili jsme se, poděkovali mi a já jsem s potěšením, že přece jen se tato událost dostává na veřejnost i když s velkým časovým odstupem.

Nezhynie lid, jenž věřit nepřestane.

Nikola a Stanislav Pazderkovi, Olomouc

Vzdálené pískání

Oldřich Damborský

Sníh zmizel s posledními havrany
hroudy polí stačily okorat,
kluci vběhli do polí za brány
vítr začal hřívý jív hřebelcovat.

Přichází vlny a jsou při síle,
vlny touhy a okouzlení,
bijí na útes tvého srdce zběsile
a na rybníku oblak zrcadlení.

Jen sněženky se v lese zarosily
snad, že někdo zaspal či lhal
skřívání na vrcholu katedrál

topolů zamávali šedými křídly
a vlny touhy se valí dál a dál,
někdo na vrbovou píšťalku zapískal...

Zase dvojsečné jaro

Oldřich Damborský

Voda zurčí na krajkách ledu Trkmanky
bílé sněženky zvoní v černém lese,
děti se učí rozverně básničky z čítanky
něco podmanivého se ovzduším nese.

Zající březňáci hopkají v hnědém blátě,
ladné srnky se mihnou v studeném křoví,
slunce se koupe v moučné mlze a ve zlatě
srdce mladíků obdivné pohledy dívek loví.

V révech vinohradu křišťálová míza koluje
odorána je hlína od starodávných kmínků,
kdo věří v lásku, nejdál na voru žítí dopljuje,
i když v bibli o tom obyčejném člověku
nenajdeš zmínku...

VÁLKA NA UKRAJINĚ

Je už válka v Bořeticích?

Skutečná ne, jen důsledky války na Ukrajině. V pátek 5. března 2022 se v Bořeticích rozezněly sirény a svolaly naše dobrovolné hasiče. Všichni jsme měli za to, že zase vyjeli někam hasit hořící trávu. Až teprve večer jsme se dověděli, že jeli do Brna na výstaviště pro ukrajinské uprchlíky, kterých přivezli do Bořetic 15 do Penzionu v Zahraníčí Martina Vojtěška. Jako reportér Bořetických listů, jsem byl vyzpovídat Martina Vojtěška.

Kdo rozhodl o tom, že uprchlíky z Ukrajiny a kolik jich ubytují v jeho Penzionu v Zahraníčí?

Rozhodl o tom Jihomoravský kraj. Den před tím, než je začali přivážet, mě informovali, že penzion byl vybrán k ubytování 80 uprchlíků z Ukrajiny. Odpověděl jsem jim, že to musím probrat s manželkou. Když jsem to sdělil manželce, ihned se rozhodla, že jim musíme pomoci. Naši hasiči vyhlásili v poledne požární poplach a odjeli do Brna pro první utečence. Poslední přivezli až kolem půlnoci. Celkem jich bylo 78.

Jaké bylo složení těchto uprchlíků?

Přijelo k nám 49 dětí – od 1 měsíce do 15 let, tři muži – 1 invalida a 2 důchodci nad 60 let s vnoučaty. Ostatní byly ženy. Muži museli zůstat na Ukrajině a narukovat do armády. Jsem tvrdý chlap, ale když jsem uviděl tu maminku s tím jednoměsíčním miminem Fjodorkem, tak jsem musel odejít, aby nebylo vidět, že brečím.

Jaké měli vybavení z domova na cestu?

90 % dorazilo jen s igelitovou taškou, zimní boty, nic na přezutí, několik kousků prádla a to byly na cestě šest dnů. S manželkou jsem musel sehnat od dárců z obce prádlo pro ženy a děti, pro ty nejmenší kočárky a postýlky, oblečení a jídlo...

Odkud utekli?

Byli většinou z Kyjeva a Charkova, těch bylo 90 %. Zbytek byl z Oděsy.

Jak jste je rozdělával do pokojů?

Máme v penzionu 105 lůžek, a tak jsem se snažil je rozdělávat do pokojů podle rodin.

Čím jste jim mohli po příjezdu rychle pomoci?

První bylo občerstvení, ale všechno za naše peníze. Sklady s humanitárními věcmi ze sbírek byly až do pondělka zavřeny, ale pak stejně nám v pondělí poslaly jen 10 litrů kojenecké vody a dva Sunary. Něco nám poslal MěU Hustopeče (2 pračky) a hodně nám pomohla paní Maryna Kobinec z našeho vinařství Habřina, která nám pomáhá i s tlumočením, neboť skoro 20 let žije v Bořeticích. Hodně nám pomohla i jedna paní z Moravské Nové Vsi, která byla postižena tornádem a také naše paní Petra Hudeková. Pro děti jsme nakoupili ovoce, sušenky a rozdali hračky. Ten první den však moc nejedli, ale jen odpočívali po velké únavě.

Jakou stravu jste jim první dny poskytli, kdo ji připravoval a jak jim chutnala?

První dny jsme jim vařili českou stravu, ale ta jim moc nechutnala. Pak ale zasáhla paní Maryna, která spolu s nimi začala vařit po jejich. Bylo to hlavně zelí, saláty, ovesné vločky, kaše jen jalově na vodě, maso moc ne, a když tak mleté, jen ryby. Když jsme jim jednou na-

bídli rybí prsty, tak oškrábali strouhanku a z ryb udělali placky. Také Brno Výstaviště dodávalo základní potraviny.

Snaží se někteří po odpočinku seznámit s okolím a naší obcí?

Ano, někteří chodí ven s dětmi. Většinou kolem letiště, ale tam jim nedělají dobře letadla. Připomínají jim to bombardování tam u nich doma.

Jak sledují dění na Ukrajině?

Zprávy v televizi nesledují. Dívají se s dětmi většinou na pohádky. Hrají si s hračkami, kterých mají spoustu. Ti nejmenší si stále malují.

Co děti školou povinné, jak to bude s učením?

Zatím se to řeší. Mají mezi sebou dvě učitelky, a tak bude asi nejdůležitější prostor, kde se budou učit.

Měli jste již mezi uprchlíky nějaké zdravotní problémy?

Všichni jsou již pojištěni a můžou tak využívat naše zdravotnictví. Rodina s malým Fjodorkem měla již zdravotní problémy. Maminka vlivem útrap a vyčerpání zkolabovala, Fjodorek měl horečku a neustále plakal, tak jsem je odvezl do nemocnice v Brně, kde si je dva dny ponechali na „kapačkách“. Za dva dny totéž postihlo jejich babičku, zkolabovala a museli jsme volat záchranku. Ta to však již vyřešila u nás. Dostala také „kapačku“, léky a nemusela do nemocnice.

Jak je to s financováním jejich pobytu nás?

První informace byly 100 Kč na den a dítě a 180 Kč na dospělého a den. Zatím to táhneme stále ze svého, ale tyto peníze jsou nedostačující za stravu a ubytování. V těchto dnech však o tomto problému jedná vláda na žádost hejtmanů o zvýšení částky na stravu a ubytování při současných cenách energií a potravin.

Děkuji za rozhovor.

Václav Petrásek

Poznámka: Reportáž jsem dopsal 14. 3. 2022. Druhý den 15. 3. vyšel v Rovnosti nový článek i s fotografiemi ukrajinských dětí z našeho penzionu, ve kterém se psalo o tom, že se snad naši Ukrajinci a ostatní budou stěhovat do hromadných ubytování v tělocvičnách, neboť stát nemá peníze na to zaplatit ubytování a stravu. Martin Vojtěšek na můj dotaz odpověděl, že se o tom jedná, a že se to ještě uvidí, jak jednání dopadnou. Do ČR přišlo do dnešního dne na 200 000 uprchlíků.

Do Bořetic dorazily převážně ženy s dětmi

Osmdesátka ukrajinských uprchlíků našla azyl pod Kraví horou

V areálu sklepů pod Kraví horou se většinou potkáte s turisty mířícími za našim vínem. V březnových dnech letošního roku zde však můžete potkat také ty, kteří by byli nejradyji stovky kilometrů daleko. Bohužel je však z jejich domovů vyhnala válka, nyní našli azyl v Penzionu v Zahraničí u Martina Vojtěška.

Jedná se především o ženy a malé děti – nejmladší z nich je měsíční chlapec. Děti jsou ve vývinu a potřebují pravidelnou a kvalitní stravu, bohužel není jejich pobyt stále administrativně vyřešen a starost o jídlo je v gesci provozovatele penzionu. I z tohoto důvodu byla obnovena skupina Bořetice vaří dobro, která byla založena v červnu loňského roku, kdy vařila pro tornadem zasažené oblasti. V této facebookové skupině můžete sledovat aktuální prosby o čerstvou zeleninu a ovoce, dobroty pro děti, čaje či léky. Každá pomoc se počítá a za každou vám za naše bořetické uprchlíky velmi děkujeme.

Svůj čas tráví z 90 procent na pokojích penzionu, ale v úterý 15. března s několika bořetickými maminkami vyrazili na procházku po Kravích horách k blízkému rybníku. V současné době je pro děti v řešení školka, kterou by bylo možno umístit na místní faře. Maminky se neustále ptají po práci, víte-li o jakékoliv práci, kde by vám byly šikovné ruce potřeba, tak se prosím obraťte na facebookové stránky obce Bořetice.

Reportáž naleznete na našem YouTube kanále „Bořetický zpravodaj“.

Klára Otáhalová

Do pomoci uprchlíkům se zapojili také bořetičtí hasiči

„VYJEZD PRO: HBV 728, 05.03.2022 15:04:48, MU-Jine, Brno-Pisarky, Vystaviste 1; preprava osob, # BVV, PAVILON B“

Tak zněla smska, kterou obdrželi členové místní jednotky sboru dobrovolných hasičů z KOPIS. Bylo upřesněno, že na brněnské výstaviště pro ukrajinské uprchlíky mají vyrazit pouze dva naši hasiči, aby jich mohli převézt co nejvíce. Pokynu bylo uposlechnuto a směr D1 vyrazil Jiří Buchta a Drahomír Buchta v DA Ford, který bude slavnostně po-

žehán 7. května u příležitosti žehnání hasičské zbrojnice – aktuálně je však již v plném provozu. Po příjezdu na výstaviště bylo našim klukům přiděleno sedm osob, které měly být převezeny do Penzionu v Zahraničí. Původně se mělo jet pouze jednou, ale po příjezdu do Bořetic jsme byli opětovně požádáni o přepravu – tentokrát odvezli osm osob.

JSDH Bořetice

Sbírka na uprchlíky z Ukrajiny

Sbírku pro válkou trápenou Ukrajinu prováděli i v Bořeticích. Uskutečnila ji Maryna Kubinets. Říká, že přijela za prací ze Zakarpatské oblasti do cizí země před 23 lety, ale dnes je tady již doma. Nejprve pracovala na sběru okurek, pak ve vinařství Habřina až do dnešních dnů. „Po vypuknutí války na Ukrajině jsem se rozhodla, že jí musím pomoci. Ještě dnes mám tam i v Rusku příbuzné. Sbírka se uskutečnila v týdnu od 28. 2. do 11. 3. 2022. Nápad to byl dobrý, ale nevěděla jsem, do čeho se pouštím. Vlna solidarity byla obrovská. První den sbírky jsem pochopila, že to sama nezvládnou. Oslovila jsem tedy lidi kolem sebe, kteří byli ochotni pomoci nejenom mně, ale i lidem na Ukrajině. Pomáhali mi dobrovolníci nejen z Bořetic, ale i z Čejče, kde v současnosti žiji. Materiální pomoc jsem

vybírala ve vinařství Habřina u nádraží. Předmětem sbírky byly trvanlivé potraviny, hygienické potřeby, léky, zdravotnický materiál, deky, spacáky, potřeby pro děti a pitná balená voda. Nevybíralo se oblečení a peněžní dary. Po skončení se odvezly dvě velké dodávky, po domluvě se zdravotní sestrou z Ukrajiny se materiální pomoc odvezla až na hranice Ukrajiny. Hygienické potřeby, léky a sladkosti pro děti byly poskytnuty i rodinám ubytovaným v Penzionu pana Martina Vojtěška v Zahraničí. Nečekala jsem tak obrovský soucit a pomoc od obyvatel i tak malých obcí jako jsou Bořetice a Čejč. Obrovské DĚKUJI všem!!!“

Paní Marynu zpovídá Václav Petrásek

Ukrajinské děti na maškarním plese

V dnešním čísle Deníku (Rovnosti) byla rozsáhlá informace s fotografiemi z maškarního plesu v Bořeticích a informace o účasti ukrajinských dětí na tomto plese. Poprosil jsem tedy paní Petru Hudekovou, která pomáhá v Penzionu Zahraňiči pana Martina Vojtěška s dětmi ubytovaných uprchlíků o informace. V penzionu je 35 dětí od jednoho měsíce do 14 let. „Na nápad vzít některé na náš dětský maškarní ples jsem přišla já“, říká paní Hudeková. „Na ples šlo se mnou však jen 5 dětí, snažila jsem se i tlumočit, ale většinou to bylo „rukama-nohama“, ale rozuměly jsme si. Masky děti neměly, ale o to

víc se bavily, neboť v jejich vlasti podobné dětské maškarní plesy nebývají. Na plese bylo na 300 výher v tombole. Děti však neměly losy, ale zakoupil jim je pan Martin Vojtěšek a odnesly si i některé výhry, s kterými se pak i vyfotografovaly. Děti byly šťastné a plné dojmů a vzpomínají na to ještě dnes, týden po plese. Alespoň na chvíli zapoměly na to, co v posledních dnech při útěku z domova zažily,“ dodává paní Petra.

Václav Petrásek

Hasiči pomáhali

Na začátku března byl mj. i náš sbor dobrovolných hasičů osloven starostkou Krajského sdružení hasičů Jihomoravského kraje s žádostí o pomoc na Brněnských veletrzích a výstavách v pavilonu B v Krajském asistenčním centru pro uprchlíky z Ukrajiny (tzv. „KACPU“).

Dobrovolní hasiči zde mimo jiné zabezpečovali výdej drobného občerstvení a humanitárních balíčků. Kromě toho jsme zde pomáhali organizovat materiální sbírku a zajišťovali týlové zabezpečení pro ostatní složky IZS. Služba v KACPU byla potřeba zabezpečovat ve 12hodinovém cyklu (kvůli stravě a lepší organizaci), a to tzv. „24/7“. Nočních i denních směn se ve svém volném čase účastnili i někteří členové našeho SDH Bořetice.

Dne 13. 3. jsme obdrželi další výzvu, tentokrát od Městské policie Břeclav společně s Vodní záchrannou službou ČČK Nové Mlýny, kteří žádali o pomoc při zajištění lékařské služby pro ukrajinské válečné uprchlíky. Z řad dobrovolných hasičů hledali řidiče osobního vozidla RENAULT, by v okrese Břeclav objížděl společně s ukrajinským lékařem ukrajinské pacienty. I v tomto případě někteří naši členové SDH neváhali a jako řidiči ve svém volnu sloužili.

Za SDH Bořetice: Jiří Michna, náměstek starosty SDH

Naši hasiči slouží jako řidiči pro ukrajinského lékaře při pomoci ukrajinským uprchlíkům, foto P. Kuchyňka

Zhodnocení hodnot

Oldřich Damborský

Zlaté dukáty pampelišek
kryté akciemi letících mraků,
a slunce, ten věčný smíšek
lehtá paprsky peří bílých ptáků.

Jen ty jsi nekrytým šekem
dvojsečné báječné hanebné lásky,
někdo se spasí útěkem
jiný hladí tvé havraní vlásy.

A přece zůstává při tobě
jako u trezoru kód na otisk palce,
někdy jsi jeho potopa po potopě,
jindy tuna radosti vážená na
decimálce...

Klanění jara

Oldřich Damborský

Rampouchy odkapávají
poslední vteřiny královny Zimy,
už se modře dní
a sýkorky zkoušejí nové rýmy.
Havraní
odlétli jako spráskaní psi,
vysoko ve stráni
první sněženky voní nad vsí.
Za nimi jde krajinou jaro
vyšívané
v barevné košili květů,
jen slza rosy na voňavé hlině
zkane
a stébla se ve vánku pokloní
světu...

NOVINKY Z KRAVIHORSKÉ KRAJINKY

Na Štěpána není pána

Na druhý svátek vánoční hned ráno spěchaly hospodyňky s kalhotami a podávaly je svým polovičkám přímo do postele. Neklamné znamení toho, že se pánově chystali do sklepů pod Kraví horou. Platilo to jak pro mladé, tak pro staré, prostě pro všechny chlapy z dědiny a jediná podmínka byly klíčky od sklepa v kapse. Skvělý nápad, protože – co si budeme povídat – doma už to bylo hodně dlouhé.

Asi dva týdny před Vánoce prezident Republiky Kraví hora Stan-
da Novák dal na vědomost celé vládě, aby se 26. 12. 2021 ve 14
hodin dostavila k němu na vinařství. Světe, div se, sešlo se nás
kolem 12 a všichni se pochlubili klíčkama od sklepa, až na jednoho.
Zdůvodnil to tím, že ho čeká teprve nová výsadba ve Veselých a že
to potom u něho všechno doženeme. No budiž. Říkali jsme si, že to
nemůže dopadnout dobře, protože v každém sklepě nás čekalo asi
10 vzorků a nepsané pravidlo bylo ochutnat vína mladá, neškolená,
na šlupkách atd. Začali jsme samozřejmě u prezidenta a pokračo-
valo se pomalu na Vinckovo náměstí, kde nás očekával ministr
životního prostředí a okrasy republiky Miloš Vala. Hned vedle má

sklep Olda Sadílek, který to pomalu předává mladým a kousek od
něho na Dolním frejdě začíná vinařit druhý jeho syn Lukáš, který
je novým adeptem na ministra vinohradnictví. Kromě jiného tam
byla výborná tlačěnka, která všem přišla velice k duhu. Pokračovali
jsme po Dolním frejdě a v dalším sklepě všechny přivítal ministr
vnitřní a spravedlnosti Jarda Procházka, kde kromě vína bylo k máni
domácí uzené a výběrový špek. Poté jsme se zastavili u ministra
zahraničí Vaška Bukovského, kde byl znát rukopis jeho dcery Zuzky,
jedné z mála vinařek v tomto regionu. Následoval dlouhý přesun až
do Zahrančí, kde se nás ujal ministr vinohradnictví Libor Popovský,
kde byl krátký odpočinek a po vynikajících moravských vínech jsme
byli zvědaví na vína z Kalifornie u Václava Bařiny, našeho kamaráda
z New Yorku. Mimo skvělých červených vín nám připravil kančí gu-
láš a různé pochutiny k vínu. Pak, jak už to bývá zvykem, jsme to
zakončili v hospodě U Linhů, no a jak to všechno dopadlo? Všichni
se těší na rok 2022, že to zopakujeme. Tož tak.

Jarda Procházka Špacír

Přijďte na Den otevřených sklepů 2022

Kdy: Sobota 28. května 2022 od 11.00 hod.

Místo: areál sklepů pod Kraví horou v Bořeticích

Sobota 29. května – areál vinných sklepů Kraví hora

Denní program:

- 11.00 začátek akce,
- 11.00–21.00 otevřené sklepy.

Neděle 30. května – areál vinných sklepů Kraví hora

- 09.00–12.00 prodej vín v otevřených sklepech.

Cena vstupného v předprodeji se slevou 10 % je 900 Kč. Více
na www.slevyvojemesto.cz. Cena vstupného na místě v den akce
je 1000 Kč. V ceně je zahrnuta nová sklenička, propiska, náram-
mek, mapka, volná degustace vín u vinaře, poukázky na nákup
vína v hodnotě 400,- Kč.

VOUCHERY lze vyzvednout do 15.30 hodin, později to nebude
možné.

E-mail: prema.palka@gmail.com nebo info@republikakravihora.cz,
více informací na +420 724 964 250, +420 731 475 822.

DUCHOVNÍ OKÉNKO

Proč slavíme Velikonoce?

Před více než třemi měsíci jsme slavili Vánoce, na které se většina lidí těší více než na Velikonoce. Proč? Protože jsou dnes spojeny s rodinnou tradicí pohody, obdarování, lidské štědrosti. Je v nich zdůrazněna víceméně rovina mezilidská. Bohužel lidé kladou důraz na to materiální a vytrácí se duchovní smysl slavení těchto svátků.

Velikonoce mají vést člověka k soustředění na to, co Bůh dělá pro nás. A to je pro člověka mnohdy méně uchopitelné, a tudíž náročnější, protože se to od něj mnohem víc žádá.

Velikonoce mají svůj původ v židovském svátku zvaném „Pesach“ – tzn. uchránění, přežití. Židé si každoročně připomínají Boží záchranu a mocné činy, vysvobození z egyptského otroctví a přechod do zaslíbené země přes Rudé moře. Na znamení Boží ochrany každá židovská rodina připravila velikonoční pesachovou večeři, zabili beránka, jehož krví potřeli rám dveří svého domu, aby byli uchránění prvozením před smrtí, která jim hrozila.

Vyvedením Izraelitů z egyptského otroctví do svobody Boží záchranou iniciativa neskončila. Bůh nenechal člověka napospas smrti a zla. Ježíš přišel na tuto zem, aby se sám obětoval pro záchranu lidstva, aby jako nevinný vzal na sebe veškeré lidské zlo i jeho důsledky: utrpení, nemoci, bolest a smrt. A hlavně nejdůležitější radostnou zprávou Velikonoc je, že byl vzkříšen. Tím člověku navždy otevřel cestu novou z tohoto pomíjivého pozemského světa do věčného života. Každý rok o Velikonocích tyto veliké události znovu ožívají a můžeme je prožívat při bohoslužbách od Zeleného čtvrtku do Neděle Zmrtvýchvstání.

Na Zelený čtvrtek večer si připomínáme poslední večeři – ustanovení mše svaté a příklad Ježíše, abychom se navzájem měli rádi a sloužili jedni druhým, jako to učinil On, když učedníkům umyl nohy. Zvony přestávají zvonit, varhany utichnou na znamení Ježíšovy opuštěnosti a jeho utrpení. Lidé odcházejí do ticha. Místo zvonění se po obci hrká, které připomíná zvuk kladiva a křik davu volajícího: Ukřížuj.

Velký pátek je dnem pokání, postu a modlitby, kdy křesťané s vděčností uvažují o Ježíšově oběti a umučení na kříži. Odpoledne se konají velikopáteční obřady, při kterých se čtou pašije. Ve středu pozornosti je Kristův kříž jako zdroj odpuštění hříchů. Ježíš podstoupil své utrpení za každého člověka.

Bílá sobota je dnem ticha, na celou Zemi se snáší ticho. Ježíš leží v hrobě. Křesťané přichází během dne k Božímu hrobu do kostela a uvažují o Ježíšově utrpení, smrti a jeho sestoupení mezi mrtvé. Člověk má v tichosti přemýšlet o svém životě.

Do temnoty Bílé soboty pronikne radost a světlo velikonoční vigilie, která začíná po západu slunce. Tato bohoslužba je oslavou Kristova vzkříšení, které se událo během noci ze soboty na neděli. Je to nejslavnější liturgie ze všech v celém roce a během ní se rozezní všechny zvony a opět zahrají varhany na znamení Kristova vítězství.

Neděle Zmrtvýchvstání Páně je nedělí všech nedělí, slavností všech slavností, kdy se radujeme, že Ježíš Kristus zvítězil definitivně nad smrtí a jako zmrtvýchvstalý žije mezi námi.

Ježíšova smrt na kříži, jeho oběť a vzkříšení je základním kamenem víry křesťanů. Kdyby Ježíš Kristus nevstal z mrtvých, neslavili bychom ani Vánoce. Vánoce mají smysl ve světle Velikonoc. Velikonoce jsou pro křesťany největší a nejdůležitější svátky v roce, svátky neuvěřitelné radosti a naděje. Kéž bychom je také dokázali správně prožívat.

Ať jsme svázáni jakýmikoliv pouty, díky Velikonocům můžeme říci:

„Vítězství je jisté!“

Ať jsme v jakékoliv situaci, když už nejsme schopni lásky

a nemáme odvahu jít dál, můžeme říci: „Vítězství je jisté!“

Když nám zemře někdo, koho milujeme, a když se zdá, že neexistuje budoucnost, můžeme říci: „Vítězství je jisté!“

Ráno o Velikonocích učedníci zjistili, že láska zvítězila nad nenávistí, přátelství nad zradou, život nad smrtí. „VÍTĚZSTVÍ JE JISTÉ!“

Přeji vám všem požehnané Velikonoce

P. Tomáš Čaha, farář

Velikonoční bohoslužby ve farnostech Kobylí, Bořetice a Vrbice

14. 4. v 18.00 Zelený čtvrtek – Kobylí – mše svatá, společná modlitba a adorace.

15. 4. Velký pátek – Bořetice – 9.00–12.00 – kostel otevřen k tiché modlitbě, 15.00 – pobožnost křížové cesty, korunka k Božímu milosrdenství, 16.00 – Velkopáteční obřady.

16. 4. Bílá sobota – Bořetice – 9.00–15.00 – kostel otevřen k modlitbě u Božího hrobu, Vrbice – 20.00 – Velikonoční vigilie.

Na obřady velikonočního třídenní bude zajištěn svozový autobus. Odjezd autobusu z obvyklých míst 30 minut před začátkem obřadů.

17. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně: 8.00 Vrbice, 9.30 Bořetice a 11.00 Kobylí.

Při mši svaté se budou žehnat velikonoční pokrmy (beránci, mazance, vajíčka, uzené).

18. 4. Pondělí velikonoční: 8.00 Vrbice, 9.30 Bořetice a 11.00 Kobylí.

Zveme Vás...

24. 4. v 15:00 – prosba za letošní úrodu, žehnání vinogradům a polím, žehnání vinařům.

7. 5. – pěší pouť do Žarošic (odchod v 8 hodin od fary z Kobylí).

19. 6. v 10.00 – slavnost Božího Těla – průvod.

28. 6. v 17.00 – mše na poděkování za školní rok a prosba o hezké prožití prázdnin, v 18.00 – táborák na zakončení školního roku před farou.

24. 7. v 10.00 – poutní mše ke cti svaté Anny patronky našeho kostela, oslava dne seniorů a prarodičů, v 15.00 – svátostní požehnaní obci a poutníkům.

Požehnaní vinogradům, polím a zahradám

Každým rokem jsme v očekávání, jaká bude úroda a počasí. Naši předkové si uvědomovali, že bez Božího požehnaní marné lidské namáhání. Proto chodili na jaře prosit za úrodu a na podzim děkovali za sklizeň za vinobraní v kostele, tzv. dožinky. Lidé byli dříve více spjati s přírodou, protože když se neurodilo, museli se uskromnit. Víím, že mezi vámi jsou vinaři, kteří jsou závislí na úrodě, protože je to pro vás zdroj obživy. Proto vás chci všechny pozvat – zvláště vinaře – na krátkou pobožnost v neděli 24. 4. Sraz u kostela bude v 15 hodin a společně se vydáme do vinohradu, kde budeme prosit Pána Boha, dárce všeho dobra, za letošní úrodu a také aby požehnal vaši práci ve vinohradu.

Oslava dne seniorů a prarodičů

Papež František se rozhodl k ustanovení světového dne prarodičů a seniorů pravidelně čtvrtou nedělí v červenci v blízkosti svátku sv. Jáchyma a Anny, Ježíšových prarodičů. Letos budeme slavít v neděli 24. července 2022 při poutní mši ke svaté Anně.

SPORT

Zima 2022 v TJ Sokol Bořetice

Po odehrání posledního podzimního zápasu po vzájemné dohodě skončil trenér mužstva mužů pan Jakub Gremmel. Bohužel se ukázalo, že je časově příliš zaneprázdněn a nedaří se mu všechny aktivity skloubit. V tuto chvíli musím říct, že se nám podařilo pro mužstvo mužů angažovat výborného trenéra se zkušenostmi s trénováním jak mládeže, tak A mužstva mužů ve Velkých Pavlovicích – pana Ludka Šefránka.

Áčko začalo s přípravou na jarní část soutěže 28. ledna. Oproti minulým rokům je to asi o měsíc dříve. Nejprve cca 6 týdnů hráči trénovali na školním hřišti u ZŠ Kobylí a na kurtech tenisového oddílu Bořetice (tímto tenistům děkuji za zapůjčení hřiště). Nyní již hráči trénují na trávě. Všichni si tréninky pochvalují. Účast je dobrá. Věřím, že kvalitní příprava se projeví v mistrovských utkáních. Nyní mají fotbalisti za sebou již dva přátelské zápasy s Drnholcem a Obřany na umělé trávě v Pohořelicích. Další dva přátelské zápasy nás čekají – Kobylí a Velké Pavlovice B.

Kromě přípravy na sezonu jsme v TJ Sokol uspořádali na Silvestra fotbal na hřišti. Bohužel tentokrát byla účast nižší než v minulosti. Kdo však přišel, tak nelitoval. Zahrál si zápas, vypil svačák a „poklábosil“ s kamarády.

V tuto chvíli nám hodně času zabírá příprava na dětský maškarní karneval. Dlouho jsme zvažovali, zda tuto akci uskutečnit. Nakonec jsme se rozhodli. Věřím tomu, že byla akce úspěšná. Zároveň děkuji všem sponzorům za poskytnutí darů do tomboly.

O mládeži již psal pan Huslík v jiném článku. Jen chci zmínit, že ta trénuje v podstatě bez přestávky. Hned po skončení podzimních soutěží mají tréninky v tělocvičně v Kobylí a nejmenší v bořetické tělocvičně a na hřišti u ZŠ. Za poskytnutí tělocvičny a hřiště děku-

jeme ZŠ Bořetice a ZŠ Kobylí. Dále bych chtěl dětem poděkovat za výbornou reprezentaci klubu, jelikož se se minipřípravce, mladší a starší přípravce podařilo vyhrát několik halových turnajů např. v Hustopečích, Dambořicích, Valticích atd.

Věřím, že se fotbalistům bude v jarních mistrovských soutěžích dařit minimálně stejně dobře jako na podzim.

Přátelské utkání jaro 2022 – muži

Bořetice–Drnholec 1 : 3 (hráno na umělé trávě v Pohořelicích)
Bořetice–Obřany 4 : 1 (umělá tráva Pohořelice)

Mistrovské utkání jaro 2022 – muži

Neděle 27. 3. v 15.00 Bořetice–Hustopeče
Neděle 3. 4. v 15.30 Bořetice–Nosislav
Sobota 9. 4. v 15.30 Vranovice–Bořetice
Sobota 16. 4. v 16.00 Bořetice–Moravská Nová Ves
Neděle 24. 4. v 16.00 Bořetice–Boleradice/Krumvíř
Neděle 1. 5. v 16.30 Hrušky/Prušánky–Bořetice (pozn. hř. Prušánky)
Neděle 8. 5. v 16.30 Bořetice–Podivín
Sobota 14. 5. v 17.00 Rakvice–Bořetice
Neděle 22. 5. v 17.00 Bořetice–Křepice
Neděle 29. 5. v 17.00 Hlohovec–Bořetice
Neděle 5. 6. v 17.00 Bořetice–Břeží
Neděle 12. 6. v 17.00 Kostice–Bořetice

Za TJ Sokol Bořetice

Luděk Gloza, předseda TJ

Ocenili jsme fotbalovou mládež

Jsem velmi rád, že nemusím jako před rokem, v tomto období psát, že se celou zimu nehrálo, netrénovalo, nesportovalo. Letos to bylo už jiné. Letos nám děti chodily různě v rámci své zimní přípravy trénovat do tělocvičny ZŠ, na UT hřiště či ti nejmenší do Sokolovny v Kobylí. Fotbalisté se také zúčastnili několika turnajů. Byla realizována přátelská utkání ať už ve sportovních halách, ale i venku na umělé trávě. Například dorost odehrál svou zimní ligu v Mikulově, přípravky si přivezly turnajové medaile a poháry za nejvyšší příčky, mladší žáci vyzkoušeli umělky v Břeclavi a v Hodoníně. Aktuálně již probíhá příprava na sezónu jarní, která odstartuje v rámci naší mládeže převážně prvním dubnovým víkendem.

V návaznosti na loňský rok jsme se také rozhodli znovu ocenit nejlepší hráče v oddíle. Jedná se o mladé sportovce, kteří si zasloužili udílení ocenění, především svým přístupem k tréninku, podporou svého družstva v jednotlivých utkáních a především dobrou reprezentací obcí Kobylí, Bořetice, ale i Vrbsice. Jelikož se opět neuskutečnil plánovaný sportovní ples, proběhlo vyhlášení a předání cen o nejlepšího fotbalistu roku 2021 v rámci sdružených družstev mládeže Kobylí/Bořetice opět v komorně-

jší duchu, a to v neděli 26. února v Sokolovně v Kobylí. Výsledky byly vyhlášeny na základě letní přípravy a uplynulé podzimní sezóny.

Ocenění organizacemi: TJ Sokol „Celtic“ Bořetice, TJ Sokol Kobylí, obcí Kobylí, obcí Bořetice a obcí Vrbsice byli tito mladí sportovci:

Gaia Freya Havlínová

Fotbalová školička si v Kobylí teprve hledá svou cestu. Snažíme se u dětí podchytit aktivní přístup ke sportu. Gaya je zástupce těch nejmenších dětí, kteří k nám do oddílu chodí. Získala jistě zkušenosti v tréninkovém prostředí, ale i první dojmy z fotbalových utkání. Udílená cena je především takovým malým příslibem na budoucí progres. A hlavně, holky, pojďte hrát fotbal...

Štěpán Odstrčil

Štěpán trénuje v bořetické minipřípravce, kde společně s kamarádem Matyášem tvoří neohrožené tréninkové či herní duo. Je to univerzální bojovník, a když se zrovna nezasní nad problémy „tzv. odvedle“, dove-

de ukázat na hřišti svou houževnatost a vytrvalost. Na podzim sbíral zkušenosti také v utkáních s vyšší věkovou kategorií.

Jakub Halíř

V oddíle je teprve krátce. Nastoupil vlastně až v letní přípravě. Na tréninky k nám přijíždí z obce Brumovice, a to spolu se svými bratry Honzou a Josefem. Jakub se skvěle zapojil do podzimní ligové části a již od první chvíle na hřišti se stal neodmyslitelnou oporou **mladší přípravky**.

Jaroslav Springer

Doslova tahoun a viditelná osobnost **starší přípravky**, ale nejen to. Můžeme ho pravidelně zahlédnout na trávníku i při utkáních s družstvem mladších žáků, kde v podzimní sezóně nastřílel skvělých sedm branek. Jarda je všestranný sportovec, v jehož sportovním portfoliu nenalezneme jenom fotbal, ale má rád i jiné sporty.

Ondřej Ostřížek

Hráč družstva **mladších žáků**. Přijíždí do oddílu z obce Vrbice a spolu s Honzou a Danem nám tu vytvořil pomyslnou vrbečnou pátěť mladších žáků. Ondra ale také nezůstává pouze u mladších, ale celou podzimní sezónu již odehrál také za družstvo starších žáků. U Ondry je skvělé, že jak se jedná o fotbal a partu, nedokáže říci ne. A právě za tento aktivní přístup si tento hráč zaslouží toto klubové ocenění.

Lukáš Mikulica

Jeden z neaktivnějších, ale také nejrychlejších hráčů **starších žáků**. Aktuálně také s deseti proměněnými góly je nejlepší střelec v družstvu. Lukáš skvěle a aktivně reprezentuje barvy své obce, a to mimo fotbalu i v hasičském sportu.

Miloš Vala

Kdo má rád napětí až dokonce, toho rozhodně nezklame gólman družstva **dorostu**. Jeho zákroky, rozehrávky a všechny ty chvíle, kde ostatním doslova rupají nervy, jsou nezapomenutelné. Trenéři, fanoušci, spoluhráči – všichni začínají brát kvůli Milošovi Lexaurin, protože někdy v žilách jednoduše tuhne krev. Ale i tak přes všechny napínavé okamžiky

tento ledově klidný gólman inkasoval za podzimní sezónu nejméně branek v soutěži a stal se neodmyslitelnou oporou svého družstva.

Oceněným osobně poděkovali a ceny předali, za účasti trenérů, předseda TJ Sokol Kobylí Radek Kovář, předseda fotbalového oddílu v Kobylí Josef Kaňa a místopředseda TJ Sokol Bořetice Lubomír Dufek. Poděkování patří všem mladým sportovcům, kteří nás reprezentují, a nakonec v dnešní době asi všem dětem, které nějakým způsobem sportují a smysluplně tak obohacují svůj životní styl.

Jarní sezóna se nám blíží, od půlky března začínají tréninky již na fotbalovém trávníku, a tak bych rád touto cestou pozval kluky a holky všech věkových kategorií, kteří rádi sportují, nebo chtějí nějakým způsobem začít, ať přijdou mezi nás. **Neváhejte a pojďte zkusit fotbal.**

Na závěr nezbyvá než popřát všem zainteresovaným jen ty nejlepší výsledky a v neposlední řadě všechny fanoušky pozvat na jednotlivé utkání v dubnu i v květnu, a to ať už do Kobylí nebo Bořetic.

Jiří Huslík

Rozpis domácích utkání jaro 2022

Měs.	Den	Hřiště Bořetice	Hřiště Kobylí
	sobota 2	mladší žáci 14.00 Kobylí/Bořetice–Popice	
	neděle 3	muži 15.30 Bořetice–Nosislav	starší žáci 10.00 Kobylí/Bořetice–Velké Němčice/Křepice dorost 13.00 Kobylí/Bořetice–Brumovice
	neděle 10		muži 15.30 Kobylí–Klobouky
4	sobota 16	mladší žáci 13.45 Kobylí/Bořetice–Břeclav muži 16.00 Bořetice–Moravská Nová Ves	
	neděle 17	starší žáci 10.00 Kobylí/Bořetice–Velké Bílovice dorost 13.45 Kobylí/Bořetice–Kostelec	přípravky 10.00 Bořetice/Kobylí–Břeží
	sobota 23		mladší žáci 16.00 Kobylí/Bořetice–Zaječí
	neděle 24	muži 16.00 Bořetice–Boleradice	muži 16.00 Kobylí–Zaječí
	neděle 1		dorost 14.00 Kobylí/Bořetice–Žarošice
	sobota 7		dorost 16.30 Kobylí/Bořetice–Milotice
	neděle 8	přípravky 10.00 Bořetice/Kobylí–Velké Pavlovice muži 16.30 Bořetice–Podivín	muži 14.00 Kobylí–Týnec starší žáci 16.30 Kobylí/Bořetice–Velké Němčice/Křepice
5	sobota 21	mladší žáci 17.00 Kobylí/Bořetice–Valtice	
	neděle 22	dorost 14.00 Kobylí/Bořetice–Čejkovice/ Hovorany muži 17.00 Bořetice–Křepice	přípravky 10.00 Bořetice/Kobylí–Horní Bojanovice starší žáci 14.00 Kobylí/Bořetice–Lanžhot
	neděle 29		muži 17.00 Kobylí–Moravský Žižkov
	sobota 4		mladší žáci 17.00 Kobylí/Bořetice–Brumovice
6	neděle 5	starší žáci 10.00 Kobylí/Bořetice–Velké Bílovice muži 17.00 Bořetice–Břeží	
	sobota 11		muži 16.00 Kobylí–Velké Bílovice
	neděle 12	dorost 14.00 Kobylí/Bořetice–Bukovany	

NAPSALI NÁM

Bořetický pomník „Kvasince“

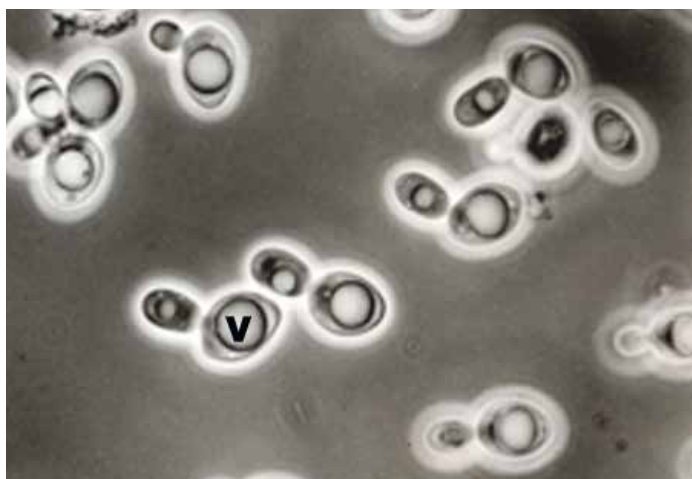
Jihomoravští vinaři obohatili vinohradnickou kulturu o pozoruhodné artefakty – sochy kvasinek. Před 15 lety se sochy objevily v Hustopečích a v Bořeticích, před 11 lety v Rakvicích. Ať už to byl nápad sochařů nebo vinařů, k tradičnímu symbolu vína, k hroznu, přibyl další, a to kvasinková buňka. Asi před 15 lety jsem skončil svou profesionální kariéru badatele v oboru biologie kvasinek. Téměř 40 let jsem pomocí různých technik a přístupů studoval kvasinkovou buňku, popisoval nové poznatky a publikoval je ve vědeckých časopisech a monografiích. Ke své hanbě však musím přiznat, že teprve sochaři a vinaři mě upozornili, že kvasinková buňka je vlastně krásná. Podíval jsem se na své vědecké fotografie tímto novým pohledem a před odborným publikem jsem už několikrát vystoupil s přednáškou „Skrytá krása vína – kvasinková buňka“.

Bořetická socha mě zaujala nejvíce, protože ukazuje kvasinkovou buňku s detaily, které důvěrně znám. V informačních materiálech obce jsou o pomníku „Kvasince“ jen kusé informace a také drobné nepřesnosti, a tak bych rád k bořetickému pomníku přidal pár odborných poznámek. Pomník, tedy umělecké vyjádření, je jakýsi poutač, zajímavý předmět pro turisty, ale je i připomenutím pro vinaře, jak důležitým pomocníkem je tento mikroorganismus pro jejich práci. Vinná kvasinka totiž umí z mdlé sladké šťávy – hroznového moštu – vytvořit jiskrnou alkoholickou tekutinu svěží vůně a chuti, totiž víno, nápoj s předchutí nebeské hostiny.

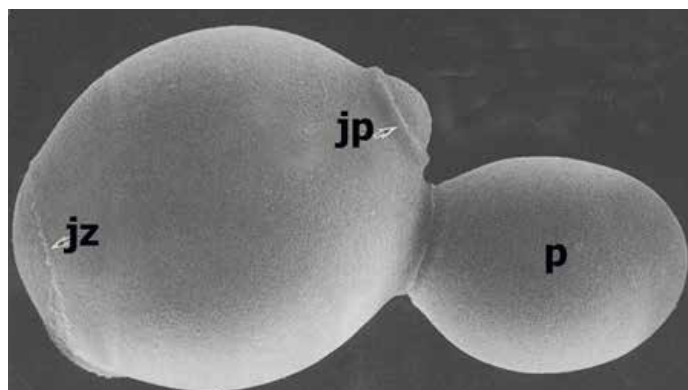
S kvasinkami jsem pracoval jako buněčný biolog na Lékařské fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Kvasinka je totiž výtečný model pro studium buňky. Je sice malá, má velikost jen 4–10 tisícín milimetru, ale všimněme si, co odhaluje optický mikroskop: krásně formované elipsoidní buňky, ozdobené velkou vakuolou (v) a téměř každá s pupenem – dceřinou buňkou (obr. 1). Tak asi vypadají kvasinky v burčáku před fázi bouřlivého kvašení. Množí se poměrně rychle – zatímco např. zdvojení lidské buňky trvá 20–24 hodin, kvasinková buňka to stihne již za hodinu a půl či za dvě hodiny. Další, zcela mimořádnou vlastností, je způsob rozmnožování. Zatímco živočišná i rostlinná buňka se množí tak, že mateřská buňka se rozdělí na dvě rovnocenné buňky

dceřiné, u kvasinek můžeme zřetelně rozlišit mateřskou buňku od buňky dceřiné. Dceřiná buňka totiž vyrůstá z mateřské buňky jako pupen (obr. 1, 2). Až pupen doroste do velikosti buňky mateřské, oddělí se a následuje další pučení. Obě buňky si však nesou „znamínko“ po předchozím dělení: na povrchu mateřské buňky zůstane okrouhlý kráter – jizva po pučení, a na povrchu dceřiné buňky zcela odlišná jizva zárodečná (obr. 2). Tyto detaily se dají zjistit až při větším zvětšení, při pozorování povrchu buňky skenovacím elektronovým mikroskopem. Jizvy po pučení se nikdy nepřekrývají a podle jejich počtu se dá zjistit, kolikrát buňka již vynučila, tedy kolik zplodila generací. Pro uvedené vlastnosti jsou kvasinky, zejména *Saccharomyces cerevisiae* (vinné, pивní, droždářské), cenným modelem pro výzkum struktury buňky, pro studium dědičnosti, studium buněčného dělení, pohlavního procesu, stárnutí apod.

Na bořetickém pomníku kvasinky jsou znázorněny dvě kvasinkové buňky, nikoliv dělicí se kvasinka. Obě buňky jsou rozloupnuté zhruba uprostřed svého objemu a na lomných plochách je vidět vnitřní výbava buňky – buněčné orgány. Sochař (Čech z Moravy) měl předlohu podobnou, jak ukazují přiložené obrázky kvasinkové buňky po preparaci technikou mrazového lámání, angl. freeze-fracturing, a po znázornění v elektronovém mikroskopu (obr. 3). Ve světelném mikroskopu je v buňce pozorovatelná zpravidla jen největší organela – vakuola (obr. 1). Menší orgány – jádro, mitochondrie aj. – jsou však pozorovatelné jen v mikroskopu elektronovém. Tato technika však vyžaduje složitější preparaci buněk, např. pokovení nebo zhotovení ultratenkých řezů anebo již zmíněné mrazové lámání. Technika mrazového lámání, která byla použita pro znázornění buňky na obrázku 3, zahrnuje nejprve rychlé zmrazení vzorku kvasinek v tekutém dusíku, tj. zmrazení na –196 °C, rozlomení zmrazeného vzorku, pokovení rozlomené plochy a vytvoření uhlíkového otisku. V elektronovém mikroskopu se pak prohlíží pouze uhlíkový otisk rozlomené plochy vzorku, tedy i rozlomených kvasinkových buněk, pokud se nacházely v rovině lomu. Porovnáním obrázků buněk rozlomených v různých rovinách si můžeme udělat představu o rozložení organel v buňce

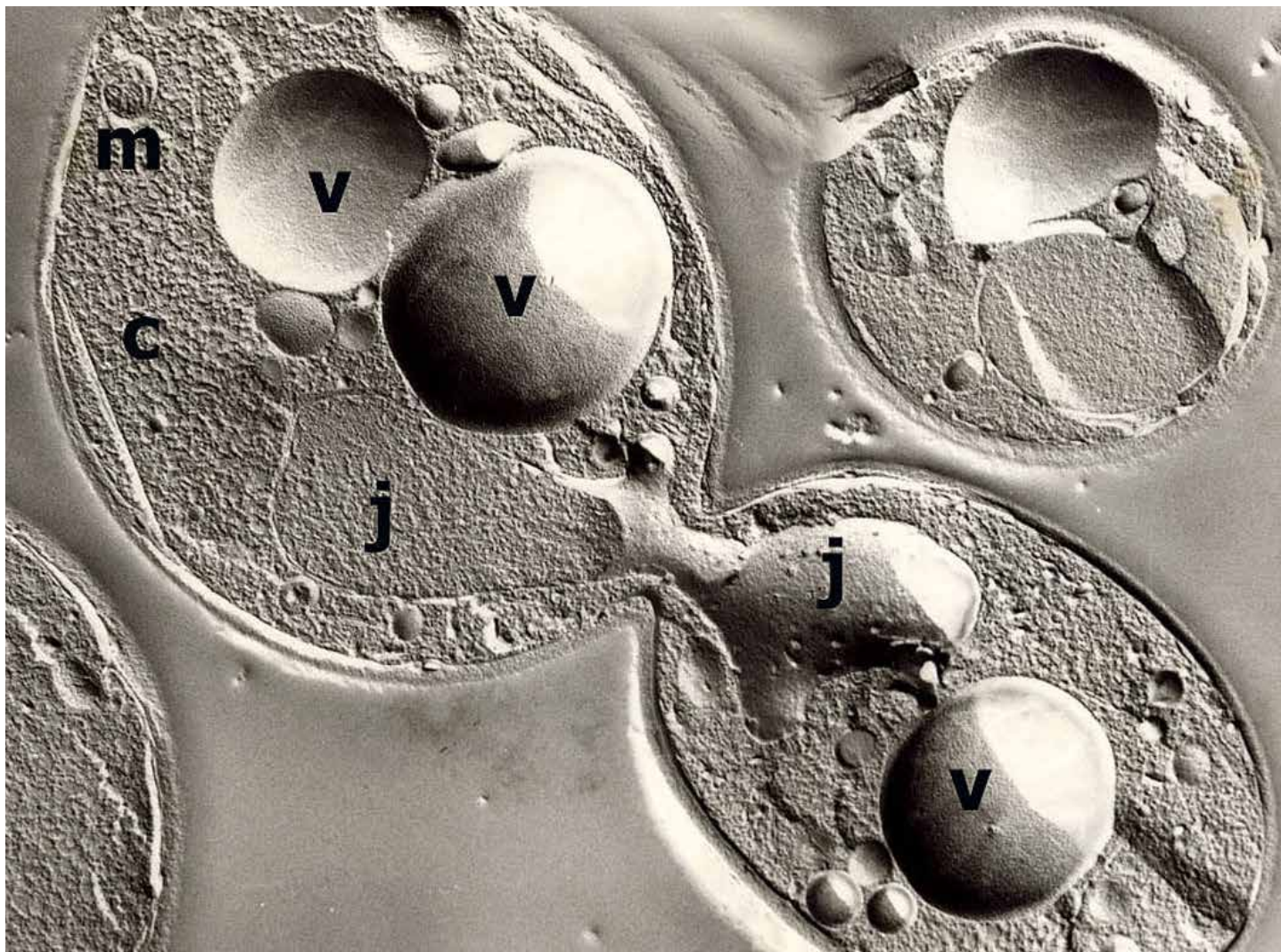

Pučící kvasinky *Saccharomyces cerevisiae* ve světelném mikroskopu. Nejzřetelnější strukturou v buňce je vakuola (v). Zvětšení 1 200×.

Mateřská buňka s vyrůstajícím pupenem

Pučící kvasinka *S. cerevisiae* ve skenovacím mikroskopu. Zvětšení 14 000×. Na mateřské buňce je zřetelná jizva po pučení (jp) a jizva zárodečná (jz) a vyrůstá z ní pupen (p). Autorkou obrázku je Masako Osumi.

Pučící kvasinka *S. cerevisiae* po preparaci mrazovým lámáním. Elektronový mikroskop, zvětšení 25 000×. Z buněčných organel je vidět protáhlé dělicí se jádro (j), mitochondrie (m) a vakuoly (v). Organely jsou obklopeny tekutou cytoplazmou (c).

(obr. 3). Krása vnitřního uspořádání kvasinkové buňky snad zaujme každého pozorovatele a určitě poodhalí skrytou krásu i produktu kvasinek – vína. Je škoda, že při „kopírování“ podobného obrázku do kamene se nepodařilo přenést více detailů, ale snad přiložené obrázky doplní, co není vidět v kameni (obr. 4).

Tyto detaily nebudou asi vinaře příliš zajímat, neboť z hlediska technologie výroby vína je nejzajímavější tekutá část obsahu buňky – cytoplazma (zrnitý materiál mezi organelami na obr. 3). Zde jsou totiž přítomny enzymy, které fermentují cukry hroznové šťávy na alkohol a CO_2 a vytváří na 70 typů různých těkavých látek, které se pak podílí na chuti a vůni vína. Tyto těkavé látky jsou jednak vlastním produktem kvasinek, ale vznikají také úpravou látek z hroznové šťávy. Právě tyto dávají vínu charakteristickou odrůdovou vůni a chuť. Na senzorických vlastnostech vína se tedy podílí hlavně kvasinky, a to je hlavní důvod, proč se v moderních vinařských technologiích doporučují jen osvědčené kmeny kvasinek v sušeném stavu, které zaručují požadované fermentační funkce a vyváženost v produkci těkavých látek.

To všechno nám připomíná pomník „Kvasince“ v Bořeticích. Kvasince se nemusíme klanět, klanění by spíše příslušelo tomu, kdo kvasinku, vinnou révu, a také i vinaře stvořil.

**Augustin Svoboda, emeritní profesor Lékařské fakulty
Masarykovy univerzity v Brně (augsvoboda@gmail.com)**

Detail kvasinky z bořetického pomníku. Vyboulená tmavší plocha je patrně jádro, světlá vyboulenina je asi vakuola.

Fotogalerie

Letošní žáci páté třídy, foto Klára Otáhalová

Sběrný dvůr oznamuje,
že má již letní provoz otevřeno
každou středu od 14 do 18 hodin
a v sobotu od 7 do 12 hodin.

Jarní haiku

Oldřich Damborský

Propletení větve
mezi dvěma stromy
toužení jara.

Vinice pláče
proteplenými očky
sluníčko mlčí.

dýky osení
namířené k nebi
jarní přeháňky.

Vlak si to supí
sametovou krajinou
dým lásek voní.

Uzávěrka hodových Bořetických listů

Své příspěvky zasílejte
do 10. 6. 2022
na webboretice@seznam.cz

ŽEHNÁNÍ NOVÉ HASIČSKÉ ZBROJNICE V BOŘETICÍCH

• POJĎTE S NÁMI SLAVIT! •

sobota 7. května 2022 od 13.00

• 13.00 MŠE SVATÁ •

• 14.00 SLAVNOSTNÍ PRŮVOD •

• 15.00 OCENĚNÍ ČLENŮ SDH BOŘETICE •

• 15.30 POŽEHNÁNÍ NOVÉ HASIČSKÉ ZBROJNICE
A DOPRAVNÍM AUTOMOBILŮM •

• 15.45 PROHLÍDKA HASIČSKÉ ZBROJNICE •

• HUDEBNÍ PROGRAM – HORENKA •

• OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO •

PŘÍMĚSTSKÝ SPORTOVNÍ kemp

Léto plné pohybu

**TÝDENNÍ PROGRAM
PRO KLUKY A HOLKY
6-13 LET**

- fotbalová průprava
- kondiční trénink v plážovém písku
- jednodenní turistický výlet
- atletický trénink
- všestranné sportovní aktivity
- bazén, sportovní a míčové hry, strečink
- soutěže, závěrečný turnaj

**SPORTOVNÍ AREÁL
TJ SOKOL KOBYLÍ**

I. turnus: 18.7.-22.7.2022
II. turnus: 8.8.-12.8.2022

PONDĚLÍ - PÁTEK
každý den od 7:00 do 16:15 hod

WWW.FOTBALKOBYLI.CZ

+420 604 552 805

info@fotbalkobyli.cz

BAZÁREK S HADŘÍKY 7!

28. 5.
2022
10-14
KD
BOŘETICE

VÝTĚŽEK Z "HRABÁRNY"
POPUTUJE DO
CENTRA 3C
V BOŘETICÍCH

Využijte možnosti bezplatně konzultovat Vaše právní dotazy s advokátem přímo v Bořeticích!

Mgr. Petr Zemánek, advokát z Bořetic, pořádá

BEZPLATNOU PRÁVNÍ PORADNU

Kdy: 20. května 2021

Pro každého z přihlášených je vyhrazen časový prostor maximálně 30 minut. Začátek jednotlivých diskuzí bude probíhat od 13:00 do 18:30 vždy každou půlhodinu.

Kde: hasičská zbrojnice v Bořeticích.

V čem Vám mohu pomoci?

Společně můžeme probrat různé životní situace, ve kterých potřebujete právní radu nebo si ověřit, zda postupujete správně; problémy aktuální i plánované kroky v budoucnu. Zapojit se mohou i podnikatelé a diskutovat právní otázky spojené s podnikáním, společnostmi či živnostenským právem. S ohledem na časové omezení je však poradna určena jen na základní orientaci ve věci a nemůže sloužit k sepsání listin.

V jaké oblasti Vám mohu pomoci?

Převod nemovitostí, výpověď ze zaměstnání, dědické řízení, reklamace vady, náhrada škody, rozvod a majetkové vypořádání, výživné, sousedské spory, exekuce a oddlužení aj. Téma konzultace volíte sami. Pokud nám to čas dovolí, nemusí se jednat o jedno téma.

Pro závaznou registraci termínu pište nebo volejte: zemanekadvokat@gmail.com; tel. 608 178 269

Zaručuji důvěrnost konzultace.

Uvažujete o prodeji vinného sklepa?

Potřebujete **prodat rychle a za dobré peníze** Váš vinný sklep, vinařství, penzion, apartmánový sklep, či vinohrad?

Na prodej vinařských nemovitostí se specializujeme!

Jan Jordán

www.VinneSklepyNaProdej.cz

777 711 000
reality@janjordan.cz

PRO SVÉ KLIENTY AKTUÁLNĚ HLEDÁM:

Menší rodinný dům –
může být k rekonstrukci
(2+1, 3+1)

Byt, alespoň
po částečné
rekonstrukci
pro tříčlennou
rodinu

Rekreační objekty
(apartmány, vinné
sklepy, chaty a chalupy)

Ornou půdu pro
hospodaření nebo
samostatné vinice

Stavební pozemek
250 m² a větší

Větší RD k užívání
bez nutných investic
(3 pokoje a větší)

Vinný sklep, nejlépe
s ubytováním pro 4
a více osob

**FIN
REAL
INVEST**

Jan Vystoupil

jan.vystoupil@finrealinvest.cz

www.janvystoupil.cz

+420 774 999 016

POZEMKY

DOMY

BYTY

SKLEPY

BEZPEČNÝ PRODEJ VAŠÍ NEMOVITOSTI **POMOCÍ PROFESIONÁLNÍCH VIDEOPROHLÍDEK**

Oslava 800 let

OD PRVNÍ PÍSEMNÉ ZMÍNKY
O OBCI BOŘETICE

23.–24. ČERVENCE 2022

V SOBOTU MŮŽETE NAVŠTÍVIT BUDOVY
ZÁKLADNÍ I MATEŘSKÉ ŠKOLY, MÍSTNÍ FARU,
NOVOU HASIČSKOU ZBROJNICI ČI OBECNÍ ÚŘAD,
KDE BUDE PŘIPRAVENO MNOHO
VZPOMÍNKOVÝCH FOTOGRAFIÍ. NA SÓLE NA VÁS
BUDE ČEKAT BOHATÝ KULTURNÍ PROGRAM A NA
SUCHU TAKY NEZŮSTANEME – VÍNO OD MÍSTNÍCH
VINAŘŮ POTEČE PROUDEM!

NEDĚLE PATŘÍ JIŽ TRADIČNĚ POUTI KE SV. ANNĚ.

FINÁLNÍ PROGRAM NALEZNETE V PŘÍŠTÍM ČÍSLE
BOŘETICKÝCH LISTŮ.

Bořetické listy č. 1/2022

Periodický tisk územního samosprávného celku. Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.
Redakční rada: František Petrásek, Lenka Bukovská, Ivana Macháčová, Lenka Grůzová, Václav Petrásek, Klára Otáhalová, Lucie Dufková, Jiří Michna
Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: webbořetice@seznam.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit.
Výtisk zdarma. Neprošlo jazykovou úpravou. Datum příští uzávěrky: 10. 6. 2022.
Grafická úprava: Mirek Chudík. Tisk: Graweb s.r.o.